

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA
S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona, sadržana je u odredbama članka 2. stavka 4. podstavka 1. u vezi s člankom 9. stavkom 2. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Područje pravosudne suradnje u kaznenim stvarima između država članica Europske unije uređeno je domaćim zakonodavstvom kojim se u domaći pravni poredak transponiraju zakonodavni akti Europske unije u ovom pravnom području. Važeći propis koji uređuje ovu materiju je Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/10, 81/13, 124/13 i 26/15, u daljnjem tekstu: Zakon) kojeg je donio Hrvatski sabor na sjednici održanoj 9. srpnja 2010. godine, a koji je stupio na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, 1. srpnja 2013. godine.

Zakon uređuje oblike pravosudne suradnje propisane zakonodavstvom Europske unije: europski uhiđbeni nalog i postupak predaje, nalog za osiguranje imovine ili dokaza, europski nalog za pribavljanje dokaza, priznanje i izvršenje naloga za oduzimanje imovine ili predmeta, priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni, priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije, priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza i europski nalog za zaštitu.

Postupak usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije započet tijekom pristupnih pregovora, nastavlja se u skladu s obvezama preuzetim sklapanjem Ugovora o pristupanju Europskoj uniji. Iz navedenih je razloga Zakon od svog donošenja mijenjan tri puta, prvi puta 2013. godine, zbog implementacije Okvirne odluke 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. godine o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru, te zbog određenih tehničkih poboljšanja, drugi puta 2013. godine, pa zatim u 2015. godini prvenstveno zbog implementacije Direktive 2001/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. godine o europskom nalogu za zaštitu.

Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Ovim zakonskim prijedlogom predlažu se četvrte izmjene i dopune Zakona, a razlog za predlaganje ponovnih izmjena i dopuna je prvenstveno usklađenje domaćeg kaznenog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije, i to s Direktivom 2013/48/EU

Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhiđenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6.11.2013.) - u daljnjem tekstu Direktiva 2013/48/EU, te s Direktivom 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1.5.2014.) - u daljnjem tekstu Direktiva 2014/41/EU.

Osnovni cilj Direktive 2013/48/EU je uspostavljanje minimalnih standarda u području procesnih prava okrivljenika kojim se ujedno olakšava pravosudna suradnja zasnovana na načelu uzajamnog priznavanja kroz jačanje uzajamnog povjerenja.

Ovdje također valja naglasiti kako je implementacija predmetne Direktive zahtijevala izmjenu Zakona o kaznenom postupku koji regulira prava osumnjičenih i optuženih osoba u domaćem kaznenom postupku, a supsidijarno se primjenjuje i na postupke po europskom uhiđenom nalogu.

Slijedom ove Direktive izmijenjeni su članci Zakona koji uređuju prava tražene osobe prilikom izvršavanja europskog uhiđenog naloga, a uveden je i novi članak koji se odnosi na pravo tražene osobe u odnosu na koju je izdan europski uhiđbeni nalog.

Ovim zakonom dodatno se usklađuje zakonodavni okvir s pravnom stečevinom Europske unije na području procesnih prava osumnjičenika ili optuženih osoba propisujući minimalne standarde koji jačajući uzajamno povjerenje olakšavaju pravosudnu suradnju utemeljenu na načelu uzajamnog priznavanja. Implementacijom propisanih standarda predmetne Direktive u zakonu se uređuje pravo na branitelja u postupcima izdavanja i izvršavanja europskog uhiđenog naloga.

Nadalje, osnovni cilj Direktive 2014/41/EU je uspostava sveobuhvatnog sustava, na temelju načela uzajamnog priznavanja na kojem se zasniva sustav pravosudne suradnje, a koji je do sada bio fragmentarno uređen postupcima međunarodne pravne pomoći i u dijelu postupcima po pravosudnoj suradnji. Navedenom Direktivom bi se zamijenili svi postojeći instrumenti na području pribavljanja dokaza u prekograničnim predmetima u okviru Europske unije, uspostavljajući time jedinstveni sustav prikupljanja dokaza.

Tijekom rada na implementaciji ovih direktiva provedene su konzultacije s pravosudnim i drugim nadležnim tijelima koja sudjeluju u postupcima po europskom uhiđenom nalogu, te su uočene određene poteškoće i pravne praznine koje otežavaju učinkovito i pravodobno funkcioniranje ovog oblika pravosudne suradnje. Nastavno na navedeno, izmijenjene su pojedine opće odredbe kao i odredbe o europskom uhiđenom nalogu.

Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

U vezi implementacija Direktive 2013/48/EU, ovim zakonom uveden je novi članak kojim se propisuje postupanje u slučaju kada osoba za kojom je izdan europski uhiđbeni nalog u Republici Hrvatskoj po uhićenju u drugoj državi članici želi ostvariti pravo na branitelja u Republici Hrvatskoj.

U odnosu na postupak pred državnim odvjetnikom, detaljnije je propisan sam sadržaj pouke o pravima tražene osobe te je propisana dužnost državnog odvjetnika da ukoliko tražena osoba želi ostvariti pravo na branitelja u državi izdavanja, o tome izvijesti nadležno tijelo države izdavanja. Nadalje, propisana je mogućnost ograničavanja prava tražene osobe na branitelja, odnosno na obavješćavanje treće osobe i komuniciranje s istima u skladu s domaćim pravom, ukoliko to zatraži država izdavanja europskog uhidbenog naloga.

Ujedno je propisana obvezna prisutnost branitelja na ročištu za određivanje istražnog zatvora radi predaje pred sucem istrage.

Implementacijom navedene Direktive, osim propisivanja minimalnih prava osoba uhićenih u svrhu izvršavanja europskog uhidbenog naloga, uvedeno je i pravo na odvjetnika uhićenim osobama u odnosu na koje je izdan europski uhidbeni nalog čime se dalje doprinosi učvršćivanju načela uzajamnog povjerenja i uzajamnog priznavanja u području slobode, sigurnosti i pravde.

U vezi implementacije Direktive 2014/41/EU, u sustav je uveden novi oblik pravosudne suradnje - europski istražni nalog. Ovaj nalog izdaje država članica koja provodi kazneni ili prekršajni postupak, u svrhu provođenja jedne ili više dokaznih radnji u državi koja izvršava europski istražni nalog radi prikupljanja dokaza.

Zakonom je uvedena nova glava II.A Zakona koja uređuje Europski istražni nalog. Predmetna glava podijeljena je u dva poglavlja i to: A/opći dio te B/posebne odredbe za pojedine dokazne radnje i to privremeni premještaj osoba kojima je oduzeta sloboda, ispitivanje putem video konferencijske veze ili telefonske veze, pribavljanje informacija o bankovnim računima ili bankovnim transakcijama, provedba dokazne radnje prikupljanja dokaza, uporaba prikrivenih istražitelja, nadzor telekomunikacija uz tehničku pomoć druge države članice te privremeno oduzimanje predmeta koji će poslužiti kao dokaz.

Europski istražni nalog može se izdati u odnosu na kaznene i prekršajne stvari te se može izdati u svim fazama postupka, sukladno pravilima domaćeg kaznenog i prekršajnog postupnog prava.

U svrhu implementacije Direktive 2014/41/EU, odnosno njezinih prijelaznih odredbi koji propisuju da se Okvirna odluka 2008/978/PUP zamjenjuje ovom Direktivom u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, brisana je glava IV. Europski nalog za pribavljanje dokaza, te su na odgovarajući način izmijenjene relevantne odredbe glave I. koja sadrži opće odredbe. Nadalje, odredbe Okvirne odluke 2003/577/PUP, kad je riječ o osiguranju dokaza, zamjenjuju se ovom Direktivom u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva. U tom smislu na odgovarajući način izmijenjene su relevantne odredbe glave I. i glave III. Zakona, koja se sada sadržajno odnosi samo na izvršenje naloga za osiguranje oduzimanja imovine. I ovim zakonskim izmjenama se interveniralo u odredbe o nadležnosti tijela za izdavanje, zaprimanje i prosljeđivanje pojedinih oblika pravosudne suradnje, te odredbe o troškovima i pravnim sredstvima, u svrhu usklađenja s najnovijim izmjenama zakona.

Nakon konzultiranja s pravosudnim i drugim nadležnim tijelima koja sudjeluju u postupcima po europskom uhidbenom nalogu, uočene su određene poteškoće i pravne praznine koje otežavaju učinkovito i pravodobno funkcioniranje ovog oblika pravosudne suradnje. Nastavno na navedeno u uvodnim odredbama dodan je novi članak kojim se

propisuje načelo zaštite temeljnih prava koje se u praksi Europskog suda i novijoj legislativi Europske unije afirmiralo kao jedno od temeljnih načela pravosudne suradnje, a također su izmijenjene pojedine odredbe o europskom uhidbenom nalogu.

U kontekstu navedenog, u vezi obustave postupka uređena je situacija kada se nakon pravomoćnosti rješenja kojim se odobrava predaja utvrdi da su nastupili razlozi za odbijanje izvršenja europskog istražnog naloga ili obustavu postupka izvršenja europskog istražnog naloga, jer je postojeća pravna praznina stvarala nedoumice u praksi.

Nadalje, izmijenjena je odredba koja regulira odgodu predaje i privremenu predaju, obzirom da postojeća odredba nije bila razrađena u pogledu postupka, što je rezultiralo neujednačenom sudskom praksom.

Također, izmijenjena je i odredba koja regulira situaciju kada dolazi do ukidanja istražnog zatvora radi predaje zbog isteka prekluzivnih rokova za izvršenje predaje, a radi usklađivanja s praksom Europskog suda.

Ujedno, kroz cijeli zakonski tekst izvršene su pojedine izmjene u svrhu tehničkog usklađivanja sa zakonskim izmjenama.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona, osobito primjenu europskog uhidbenog naloga te ostalih instituta čiju primjenu zakon regulira, ne očekuje se povećanje troškova provedbenih aktivnosti u odnosu na dosadašnje, te stoga nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstava u državnom proračunu Republike Hrvatske.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA S DRŽAVAMA
ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE**

Članak 1.

U Zakonu o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članica Europske unije (Narodne novine, br. 91/10, 81/13, 124/13 i 26/15), u članku 1. stavku 1. dodaje se nova točka 2. koja glasi:

"2. europski istražni nalog,".

U dosadašnjoj točki 2. koja postaje točka 3. riječi: "ili dokaza" brišu se.

Dosadašnja točka 3. briše se.

U stavku 2. briše se podstavak 7.

Dosadašnji podstavci 8. do 13. postaju podstavci 7. do 12.

Iza dosadašnjeg podstavka 13. koji postaje podstavak 12. dodaju se podstavci 13. i 14. koji glase:

"- Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhiđenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6.11.2013.),

- Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1.5.2014.)."

Članak 2.

U članku 2. iza točke 8. dodaje se nova točka 9. koja glasi:

"9. europski istražni nalog - je odluka koju izdaje ili potvrđuje nadležno pravosudno tijelo države članice radi izvršenja jedne ili više dokaznih radnji u drugoj državi članici, odnosno radi pribavljanja već postojećih dokaza od druge države članice, koja je donesena:

a) u odnosu na kazneni postupak koji pokreće pravosudno tijelo ili koji se može pokrenuti pred tim tijelom u vezi s kaznenim djelom prema domaćem pravu države izdavanja,

b) u postupku koji pokreću upravna tijela za djela prema domaćem pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje domaćeg prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za kaznene stvari,

c) u postupku koji pokreću pravosudna tijela za djela prema domaćem pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje domaćeg prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za kaznene stvari,

d) u vezi s postupcima iz podtočaka a., b. i c. ove točke koji se odnose na kaznena djela ili kršenje domaćeg prava za koje pravna osoba može biti odgovorna ili kažnjena u državi izdavanja;".

Dosadašnja točka 9. koja postaje točka 10. mijenja se i glasi:

"10. nalog za osiguranje oduzimanja imovine - je odluka nadležnog pravosudnog tijela države članice, donesena u kaznenom postupku u cilju sprječavanja uništenja, izmjene, uklanjanja, prenošenja ili prodaje uz koju je priložena potvrda iz članka 44. stavka 3. ovog Zakona:

a) imovine pribavljene kažnjivim djelima, sa svrhom onemogućavanja neosnovanog bogaćenja,

b) predmeta koji je bio namijenjen ili upotrijebljen za počinjenje kažnjivog djela ili je nastao počinjenjem kažnjivog djela;".

Dosadašnja točka 10. briše se.

Točka 12. mijenja se i glasi:

"12. imovina - uključuje svu materijalnu i nematerijalnu imovinu, pokretnine i nekretnine kao i isprave ili sredstva kojima se dokazuje pravo na imovinu ili udjel u imovini za koju je sud države izdavanja utvrdio da predstavlja:

a) imovinsku korist ili u cijelosti ili jednom njezinom dijelu protuvrijednost te koristi od kaznenog djela za koje se na temelju ovog Zakona može izdati nalog ili odluka iz članka 1. ovog Zakona,

b) predmet koji je namijenjen, upotrijebljen ili nastao počinjenjem kaznenog djela za koje se na temelju ovog Zakona može izdati nalog ili odluka iz članka 1. ovog Zakona;".

Točka 14. briše se.

Dosadašnje točke 15. do 32. postaju točke 14. do 31.

Članak 3.

Iza članka 3. dodaju se naslov iznad članka i članak 3.a koji glase:

"Načelo poštivanja temeljnih prava

Članak 3.a

(1) Nadležna tijela Republike Hrvatske izdaju naloge i odluke iz članka 1. ovog Zakona razmjerno naravi potrebe u svakom pojedinom slučaju.

(2) Provedba postupaka na temelju ovog Zakona ne utječe ne obvezu poštivanja temeljnih prava i sloboda definiranih Poveljom o temeljnim pravima Europske unije;".

Članak 4.

U članku 5. stavku 1. podstavak 2. mijenja se i glasi:

"- u odnosu na točku 2. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje treba provesti dokaznu radnju, odnosno gdje se dokazi nalaze;"

U podstavku 3. iza riječi: "točku" dodaju se riječi: "3. i"

U stavku 3. iza riječi: "podstavka" briše se broj: "4.,".

Članak 5.

U članku 5.a stavku 1. iza riječi: "u odnosu na" dodaju se riječi: "naloge i", a riječi: "stavka 1." brišu se.

Članak 6.

U članku 6. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

"(2) Europski istražni nalog i nalog za osiguranje oduzimanja imovine izdaje državno odvjetništvo i sud koji vodi postupak. Kada se europski istražni nalog izdaje u svrhu provedbe dokaznih radnji za potrebe prekršajnih postupaka koje vode upravna tijela, europski istražni nalog izdaje prekršajni sud na prijedlog nadležnog tijela koje vodi prekršajni postupak."

Dosadašnji stavak 2. koji postaje stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Odluku o mjerama opreza donosi pravosudno tijelo koje vodi postupak."

Dosadašnji stavci 3. do 7. postaju stavci 4. do 8.

Članak 7.

Članak 7. mijenja se i glasi:

"(1) Županijska državna odvjetništva proslijeđuju nadležnom tijelu države izvršenja europski uhidbeni nalog te odluke iz članka 1. točaka 7. i 8. ovog Zakona koje su, na propisanom obrascu, sami izdali kao i one koje su izdala općinska državna odvjetništva na području njihove mjesne nadležnosti. Nadležna državna odvjetništva koja su na propisanom obrascu izdala europski istražni nalog i nalog za osiguranje oduzimanja imovine neposredno ih dostavljaju nadležnom tijelu.

(2) Europski uhidbeni nalog i europski istražni nalog izdan na propisanom obrascu domaći sudovi dostavljaju neposredno nadležnom tijelu države izvršenja.

(3) Županijski sudovi nadležni su za ispunjavanje i ovjeru sadržaja potvrda koje se dostavljaju uz odluke iz članka 1. točke 4. ovog Zakona ako se radi o oduzimanju predmeta, kao i u odnosu na članak 1. točke 6., 7., 8. i 9. za odluke koje su sami donijeli, kao i za odluke općinskih sudova s područja svoje mjesne nadležnosti te za njihovo proslijeđivanje.

(4) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa nadležno je za ispunjavanje i ovjeru sadržaja potvrda koje se dostavljaju uz odluke iz članka 1. točke 5. ovog Zakona te za njihovo prosljeđivanje."

Članak 8.

U članku 13. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Osim ako drugačije nije propisano odredbama ovog Zakona, troškovi izvršenja naloga i odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. stavka 1. ovog Zakona nastali na području Republike Hrvatske padaju na teret državnog proračuna Republike Hrvatske. Sve ostale troškove snosi država izdavanja."

U stavku 2. iza riječi: "izvršenja" dodaju se riječi: "europskog istražnog naloga i naloga za osiguranje imovine te".

Stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Ako domaće tijelo zaprimi zahtjev u smislu stavka 2. ovog članka od države izvršenja europskog istražnog naloga te odluke o oduzimanju imovine ili predmeta koju je izdalo nadležno pravosudno tijelo, proslijedit će ga ministarstvu nadležnom za financije na nadležni postupak."

Članak 9.

U članku 14. stavku 1. iza riječi: "naloga za osiguranje imovine" dodaje se zarez, a riječi: "ili dokaza, europskog naloga za pribavljanje dokaza" zamjenjuju se riječima: "europskog istražnog naloga".

Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

"(2) Podnošenje žalbe protiv odluke o priznanju europskog istražnog naloga ili odluke o oduzimanju imovine ili predmeta odgađa njezino izvršenje i predaju predmeta do okončanja postupka povodom žalbe, dok žalba protiv odluke o priznanju naloga za osiguranje imovine ne zadržava njezino izvršenje.

(3) Zahtjev za preispitivanje osnovanosti izdavanja naloga za osiguranje imovine i odluke o oduzimanju imovine ili predmeta, te opravdanosti izdavanja i postojanja uvjeta za izdavanje europskog istražnog naloga u smislu članka 42.c ovog Zakona može se podnijeti samo nadležnom tijelu u državi izdavanja, u skladu s nacionalnim pravom te države."

Članak 10.

U članku 15. stavku 1. iza riječi: "naloga za osiguranje imovine" riječi: "ili dokaza, europskog naloga za pribavljanje dokaza" brišu se, te se dodaju zarez i riječi: "europskog istražnog naloga".

Članak 11.

Iza članka 17. dodaju se naslov iznad članka i članak 17.a koji glase:

"Pravo osobe protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog na branitelja

Članak 17.a

(1) Osoba protiv koje je u Republici Hrvatskoj izdan europski uhiđbeni nalog ima pravo, nakon uhićenja u državi izvršenja, imenovati branitelja u Republici Hrvatskoj po svom izboru. Imenovani branitelj u Republici Hrvatskoj ima pravo, uz ovlasti u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupnog prava, poduzimati i sve radnje u vezi pružanja informacija i savjeta branitelju te osobe u državi izvršenja s ciljem učinkovitog ostvarivanja prava te osobe u postupku predaje.

(2) Ako je traženoj osobi u odnosu na koju je izdan europski uhiđbeni nalog postavljen branitelj po službenoj dužnosti, tijelo koje je izdalo nalog po zaprimljenoj obavijesti o uhićenju tražene osobe bez odgode će o tome obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja. U obavijesti se navode podaci o branitelju po službenoj dužnosti potrebni za komunikaciju s braniteljem.

(3) Po zaprimljenoj obavijesti da tražena osoba želi imenovati branitelja u Republici Hrvatskoj, tijelo koje je izdalo nalog, u svrhu olakšanja odabira, bez odgode dostavlja nadležnom tijelu države izvršenja listu odvjetnika koji pružaju informacije i savjete u postupcima po europskom uhiđbenom nalogu, a koju sastavlja Hrvatska odvjetnička komora."

Članak 12.

Članak 24. mijenja se i glasi:

"(1) Odmah po uhićenju osobe tražene u svrhu izvršenja europskog uhiđbenog naloga, policija će tu osobu pisano poučiti o pravima uhićene osobe koja ostvaruje u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupnog prava.

(2) Državni odvjetnik će prije ispitivanja traženu osobu poučiti o njenim pravima koja ostvaruje u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupnog prava:

- prava na branitelja po vlastitom izboru, odnosno branitelja kojeg joj postavi sud,
- prava da branitelj bude prisutan pri ispitivanju tražene osobe te pravo na slobodnu, neometanu i povjerljivu komunikaciju s istim,
- prava na imenovanje branitelja u državi izdavanja,
- prava na tumačenje i prevođenje,
- prava da nije dužan iskazivati,
- prava na uvid u spis predmeta, prije ispitivanja pred državnim odvjetnikom,
- prava na hitnu medicinsku pomoć,
- prava da o oduzimanju slobode bude obaviještena osoba koju tražena osoba imenuje, odnosno konzularno tijelo s kojima ima pravo i komunicirati.

(3) Državni odvjetnik će traženu osobu izvijestiti o sadržaju i osnovi za izdavanje europskog uhidbenog naloga, mogućnosti pristanka na predaju državi izdavanja te mogućnosti odricanja od primjene načela specijalnosti i posljedicama izjave o odricanju u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona. Državni odvjetnik će ispitati traženu osobu o osobnim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi izdavanja te da li se i iz kojih razloga protivi predaji.

(4) O ispitivanju tražene osobe sastavlja se zapisnik.

(5) Ako je nadležno tijelo države izdavanja zatražilo ograničenje prava obavješćavanja treće osobe, odnosno prava na komunikaciju s braniteljem, državni odvjetnik će postupiti u skladu s tim zahtjevom ako ono nije u suprotnosti s pravnim poretkom Republike Hrvatske.

(6) Ako tražena osoba želi ostvariti pravo na branitelja u državi izdavanja, državni odvjetnik o tome bez odgode obavještava nadležno tijelo države izdavanja. Ostvarivanje prava na branitelja u državi izdavanja ne utječe na rokove u postupku izvršenja europskog uhidbenog naloga.

(7) Ako se europski uhidbeni nalog odnosi na izvršenje presude donesene u odsutnosti, kojom je izrečena zatvorska kazna ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, tražena osoba može prije predaje državi izdavanja zahtijevati dostavu navedene presude ukoliko joj ranije nije bila osobno uručena, a niti je primila službenu obavijest da se protiv nje vodi kazneni postupak. U tom slučaju državni odvjetnik će zatražiti od tijela koje je izdalo nalog da bez odgode dostavi presudu, kako bi se ista dostavila traženoj osobi. Dostava presude neće se smatrati službenom dostavom za računanje rokova za podnošenje zahtjeva za obnovu postupka ili žalbe. Ovime se ne odgađa postupak predaje tražene osobe, niti rok za donošenje rješenja o predaji."

Članak 13.

Članak 24.a mijenja se i glasi:

"(1) Na prijedlog državnog odvjetnika uz koji je dostavljena dokumentacija iz članka 23. stavka 3. ovog Zakona sudac istrage će u postupku izvršenja europskog uhidbenog naloga zakazati ročište za odluku o istražnom zatvoru u skladu s domaćim pravom. O vremenu održavanja ročišta za odluku o istražnom zatvoru sudac istrage obavijestit će državnog odvjetnika, traženu osobu i njegovog branitelja, a po potrebi i tumača.

(2) Ročište iz stavka 1. ovog članka se može održati samo ako je prisutan branitelj tražene osobe. Ako tražena osoba nema branitelja, sud će joj postaviti branitelja po službenoj dužnosti.

(3) Na ročištu za odluku o istražnom zatvoru sudac istrage će utvrditi je li osoba poučena o svojim pravima iz članka 24. stavka 2. ovog Zakona. Ako osoba nije poučena o navedenim pravima, sudac će pozvati državnog odvjetnika da to učini.

(4) Ako tražena osoba sucu istrage da pristanak na predaju te se odrekne primjene načela specijalnosti u skladu s člankom 27. ovog Zakona, sudac istrage će uz odluku o istražnom zatvoru donijeti rješenje u smislu članka 28. ovog Zakona."

Članak 14.

U članku 24.c ispred riječi: "Sud" dodaje se oznaka stavka: "(1)".

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

"(2) Ako je rješenje kojim se odobrava predaja tražene osobe postalo pravomoćno, a nastupile su okolnosti zbog kojih bi se predaja morala odbiti ili obustaviti postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga sud će po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranaka ponovno ispitati donesenu odluku. Kada sud utvrdi da više ne postoje uvjeti za izvršenje europskog uhidbenog naloga svoju raniju odluku staviti će izvan snage te donijeti rješenje kojim se obustavlja postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga, odnosno rješenje kojim se odbija predaja."

Članak 15.

U članku 26. stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Umjesto istražnog zatvora radi predaje sud može odrediti neku od blažih mjera propisanih odredbama domaćeg kaznenog postupnog prava, pod uvjetom da se primjenom takve mjere može ostvariti svrha iz stavka 1. ovog članka."

Članak 16.

Naslov iznad članka 33. i članak 33. mijenjaju se i glase:

"Prekid postupka izvršenja europskog uhidbenog naloga
i privremena predaja tražene osobe

(1) Kada se protiv tražene osobe vodi postupak u Republici Hrvatskoj zbog drugog kaznenog djela ili se tražena osoba nalazi na izdržavanju kazne zatvora postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga se prekida rješenjem. Postupak će se nastaviti kada se postupak zbog drugog kaznenog djela pravomoćno okonča i osoba izdrži kaznu zatvora koja će joj biti eventualno izrečena, kada istekne kazna zatvora koju ju je izdržavao, odnosno odobri joj se uvjetni otpust. Kada sud utvrdi postojanje razloga za prekid izvršenja europskog uhidbenog naloga, o tome će obavijestiti državu izdavanja europskog uhidbenog naloga koja može zatražiti privremenu predaju tražene osobe. Na postupak privremene predaje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe kojima je propisan postupak suda radi izvršenja europskog uhidbenog naloga radi predaje. Pri donošenju odluke o privremenoj predaji sud će voditi računa o tome da privremena predaja neće ometati vođenje kaznenog postupka pred domaćim sudom te će u rješenju kojim se odobrava privremena predaja naznačiti datum do kojeg tražena osoba mora biti vraćena u Republiku Hrvatsku.

(2) Vrijeme oduzimanja slobode u državi izdavanja uračunat će se u kaznu koja će traženoj osobi biti izrečena u domaćem postupku, odnosno u kaznu zatvora koju je izdržavala u Republici Hrvatskoj prije njezine predaje državi izdavanja. Ako je to vrijeme uračunato u kaznu izrečenu u državi izdavanja naloga, ono neće biti uračunato u izrečenu kaznu u Republici Hrvatskoj, odnosno u vrijeme izdržavanja kazne u Republici Hrvatskoj za čijeg trajanja je privremena predaja odobrena."

Članak 17.

U naslovu iznad članka 34. riječi: "ili privremeni premještaj" brišu se.

U članku 34. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

"(1) Prije donošenja odluke o predaji na prijedlog tijela koje je izdalo nalog i pod uvjetom da je predaja tražena radi vođenja kaznenog postupka, sud može ispitati traženu osobu o djelu zbog kojega je izdan nalog.

(2) Okolnosti ispitivanja tražene osobe dogovaraju sud i tijelo koje je izdalo nalog pisanim sporazumom, koji obvezuje sva nadležna tijela države izdavanja."

Članak 18.

U članku 35. stavak 6. mijenja se i glasi:

"(6) Kada se tražena osoba po isteku rokova iz stavaka 1. do 5. ovog članka još uvijek nalazi u istražnom zatvoru, a novo vrijeme predaje nije dogovoreno s nadležnim tijelima države izdavanja, sud će ukinuti mjeru istražnog zatvora radi predaje i pustiti traženu osobu na slobodu."

Članak 19.

Članak 38. mijenja se i glasi:

"(1) Domaći sud može voditi kazneni postupak protiv osobe predane na temelju izdanog europskog uhiđenog naloga samo za djelo zbog kojeg je ta osoba predana Republici Hrvatskoj te za djelo počinjeno nakon predaje. U odnosu na izvršenje kaznenopravnih sankcija, njihovo izvršenje je moguće u odnosu na sankcije zbog kojih je europski uhiđbeni nalog bio izdana, a osoba Republici Hrvatskoj predana te za sankcije izrečene za kazneno djelo počinjeno nakon predaje.

(2) Sud može provesti kazneni postupak ili izvršiti kaznenopravnu sankciju:

1. ako predana osoba, iako je imala mogućnost, nije napustila teritorij Republike Hrvatske u roku od 45 dana od puštanja na slobodu ili se u Republiku Hrvatsku vratila,

2. za kazneno djelo za koje domaće pravo ne propisuje kaznu zatvora, a vođenje kaznenog postupka ne iziskuje primjenu mjere pritvora, istražnog zatvora i istražnog zatvora u domu,

3. za kazneno djelo za koje domaće pravo propisuje novčanu kaznu, neovisno o činjenici da takva kazna može biti zamijenjena kaznom zatvora,

4. ako je osoba pristala na predaju Republici Hrvatskoj, i tom prilikom se odrekla primjene načela specijalnosti iz stavka 1. ovog članka,

(3) Ako nisu ispunjene pretpostavke iz stavka 2. ovog članka tijelo koje vodi postupak ili sudac izvršenja ispitat će predanu osobu na okolnost vođenja kaznenog postupka odnosno izdržavanja kazne zatvora iz stavka 1. ovog članka. Ako se predana osoba u prisutnosti

branitelja dragovoljno i u potpunosti svjesna posljedica svoje izjave na zapisnik izričito odrekne primjene načela specijalnosti, kazneni postupak se može nastaviti voditi, odnosno kaznenopravna sankcija izvršavati.

(4) Ako nisu ispunjene pretpostavke iz stavaka 2. i 3. ovog članka tijelo koje vodi postupak, odnosno sudac izvršenja podnijet će državi izdavanja zahtjev za davanje suglasnosti za vođenje kaznenog postupka ili za izvršenje kaznene sankcije. Zahtjev mora sadržavati podatke iz članka 18. ovog Zakona i zapisnik o ispitivanju iz stavka 3. ovog članka, a dostavit će se neposredno nadležnom tijelu države izvršenja."

Članak 20.

U članku 39. stavku 1. točki 2. iza riječi: "članka 38. stavka 2. točke 1." brišu se zarez i riječi: "4., 5. i 6.", te se dodaju riječi: "i 4., te stavaka 3. i 4."

Članak 21.

Iza glave II. dodaju se naziv glave i glava II.A te naslovi iznad članaka i članci 42.a do 42.a.p, koji glase:

"GLAVA II.A

EUROPSKI ISTRAŽNI NALOG

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 42.a

(1) Kada je u kaznenom ili prekršajnom postupku potrebno provesti dokazne radnje na području druge države članice Europske unije izdat će se europski istražni nalog.

(2) Europski istražni nalog ne može se izdati u svrhu :

1. osnivanja zajedničkog istražnog tima i prikupljanja dokaza u takvom timu;
2. provođenja dokaznih radnji na području Kraljevine Danske i Republike Irske.

Izdavanje europskog istražnog naloga

Članak 42.b

(1) Sud i državno odvjetništvo koji vode postupak iz članka 6. ovog Zakona, odnosno nadležni prekršajni sud po prijedlogu upravnog tijela koje vodi prekršajni postupak izdaju europski istražni nalog na propisanom obrascu koji je sastavni dio ovog Zakona (Prilog 14.A), potpisuju i ovjeravaju točnost njegovog sadržaja te ga dostavljaju nadležnom pravosudnom

tijelu u skladu s člankom 7. stavcima 1. i 2. ovog Zakona radi prosljeđivanja u državu izvršenja naloga.

(2) Izdavanje europskog istražnog naloga može predložiti okrivljenik i njegov branitelj u skladu s odredbama domaćeg postupovnog prava.

(3) Europski istražni nalog sadrži sljedeće podatke:

- a) podatke o tijelu izdavanja;
- b) predmet europskog istražnog naloga i razloge za europski istražni nalog;
- c) potrebne informacije koje su dostupne o osobi na koju se nalog odnosi;
- d) opis kažnjivog djela koje je predmet postupka i važeće odredbe kaznenog ili prekršajnog prava;
- e) opis zatražene dokazne radnje i dokaza koji se trebaju pribaviti.

Uvjeti za izdavanje europskog istražnog naloga

Članak 42.c

Nadležno pravosudno tijelo će izdati europski istražni nalog ako su ispunjene sljedeće pretpostavke:

- 1. izdavanje europskog istražnog naloga nužno je i razmjerno svrsi postupka iz članka 2. točke 9. ovog Zakona,
- 2. dokazna radnja ili radnje navedene u europskom istražnom nalogu mogu biti određene u tom postupku.

Posebni uvjeti za izvršenje europskog istražnog naloga

Članak 42.d

(1) U izdanom europskom istražnom nalogu tijelo izdavanja može zatražiti od tijela države izvršenja naloga da se nalog izvrši sukladno odredbama domaćeg postupovnog prava na koje je u nalogu posebno ukazano.

(2) U europskom istražnom nalogu može se zatražiti obavijest o vremenu i mjestu provođenja radnje kao i suglasnost za prisutnost stranaka iz postupka u kojem je nalog izdan.

Prosljeđivanje europskog istražnog naloga

Članak 42.e

(1) Nadležno pravosudno tijelo iz članka 7. stavaka 1. i 2. ovog Zakona će proslijediti europski istražni nalog neposredno nadležnom tijelu države izvršenja na bilo koji način koji

ostavlja pisani zapis uz uvjet da država izvršenja može provjeriti njihovu vjerodostojnost. Sva daljnja službena komunikacija odvija se neposredno.

(2) Osim na način predviđen u stavku 1. ovog članka te u članku 5. stavku 1. točki 2. i članku 7. stavcima 1. i 2. ovog Zakona, europski istražni nalog se može zaprimiti i proslijediti posredstvom sigurnog telekomunikacijskog sustava Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima.

Europski istražni nalog u odnosu na raniji europski istražni nalog

Članak 42.f

(1) Nadležno pravosudno tijelo može izdati europski istražni nalog kojim se dopunjuje neki ranije izdani europski istražni nalog, pod uvjetom da je ta okolnost navedena u odjeljku D obrasca iz Priloga 14.A.

(2) Ako predstavnici nadležnog pravosudnog tijela koje je izdalo europski istražni nalog prisustvuju njegovom izvršenju u skladu s odredbama ovog Zakona, oni mogu, dok su prisutni, pravosudnom tijelu države članice nadležnom za izvršenje neposredno uputiti europski istražni nalog koji nadopunjuje europski istražni nalog koji se već izvršava, a koji udovoljava uvjetima propisanim u članku 42.b stavku 1. ovog Zakona.

Troškovi

Članak 42.g

U iznimnim situacijama kada se ne može postići suglasnost s državom izvršenja europskog istražnog naloga u pogledu troškova, nadležno pravosudno tijelo može odlučiti:

- a) u potpunosti ili djelomično povući europski istražni nalog; ili
- b) zadržati europski istražni nalog i snositi dio troškova koji se smatraju iznimno visokima.

Priznavanje i izvršenje europskog istražnog naloga

Članak 42.h

(1) Provođenje dokazne radnje zatražene europskim istražnim nalogom od strane nadležnog tijela predstavlja njegovo priznanje. Europski istražni nalog izvršava se sukladno odredbama domaćeg postupovnog prava osim ako se ne utvrdi postojanje razloga za nepriznavanje ili neizvršenje ili postojanje razloga za odgodu predviđenih ovim Zakonom. U svrhu izvršenja europskog istražnog naloga, nadležno pravosudno tijelo iz članka 5. stavka 1. podstavka 2. ovog Zakona, postupajući u skladu s domaćim pravom poduzima radnje potrebne za njegovo izvršenje propisane domaćim pravom.

(2) Nadležno pravosudno tijelo pridržava se posebno postavljenih zahtjeva tijela izdavanja naloga pod uvjetom da ti zahtjevi nisu u suprotnosti s temeljnim načelima domaćeg pravnog poretka.

(3) Kada nadležno pravosudno tijelo zaprimi europski istražni nalog koji nije izdalo ili potvrdilo nadležno pravosudno tijelo države izdavanja, ono vraća europski istražni nalog državi izdavanja.

(4) Kada država izdavanja zatraži da jedno ili više tijela države izdavanja prisustvuje pri izvršavanju europskog istražnog naloga nadležno pravosudno tijelo ispunit će taj zahtjev pod uvjetom da to nije u suprotnosti s temeljnim načelima domaćeg pravnog poretka niti šteti bitnim interesima nacionalne sigurnosti Republike Hrvatske.

(5) Predstavnik tijela države izdavanja prisutnog u Republici Hrvatsko obvezuje domaće pravo za vrijeme izvršenja europskog istražnog naloga. On nema ovlasti samostalno poduzimanja dokazne radnje, osim ako je poduzimanje radnje u skladu s domaćim pravom i u mjeri usuglašenoj između nadležnih tijela države izdavanja i nadležnih domaćih tijela.

(6) Nadležna tijela Republike Hrvatske mogu se savjetovati s nadležnim tijelima države izdavanja na bilo koji odgovarajući način kako bi se olakšala učinkovita primjena odredbi stavaka 1. do 5. ovog članka. O takvom savjetovanju sastavit će se službena bilješka.

Primjena druge dokazne radnje

Članak 42.i

(1) Nadležno pravosudno tijelo provest će dokaznu radnju različitu od one navedene u europskom istražnom nalogu ako:

a) dokazna radnja navedena u europskom istražnom nalogu ne postoji prema domaćem pravu; ili

b) dokaznu radnju navedenu u europskom istražnom nalogu ne bi bilo moguće odrediti u usporedivom domaćem predmetu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, nadležno pravosudno tijelo provest će zatraženu dokaznu radnju ako se ona/ista odnosi na:

a) pribavljanje informacija ili dokaza koji su već u posjedu nadležnih tijela Republike Hrvatske, a te informacije ili dokazi bi se mogli pribaviti, u skladu s domaćim pravom, u okviru kaznenog postupka ili za potrebe europskog istražnog naloga;

b) pribavljanje informacija sadržanih u bazama podataka koje vodi policija ili pravosudna tijela i izravno su dostupne pravosudnom tijelu izvršenja u okviru kaznenog postupka;

c) ispitivanje svjedoka, vještaka, oštećenika i žrtve, osumnjičenika ili okrivljenika ili treće osobe na državnom području države izvršenja;

d) bilo koju dokaznu radnju koja se prema domaćem pravu provodi bez sudskog naloga

e) podatke o identitetu osoba koje imaju pretplatu na određeni telefonski broj ili IP adresu.

(3) Nadležno pravosudno tijelo može provesti dokaznu radnju koja je po svojoj prirodi blaža od radnje navedene u europskom istražnom nalogu ako bi se tom dokaznom radnjom postigao isti rezultat.

(4) Kada se nadležno pravosudno tijelo odluči za mogućnost iz stavaka 1. i 3. ovog članka, o tome prvo obavještava tijelo izdavanja koje može odlučiti povući ili dopuniti europski istražni nalog.

(5) Kada, u smislu stavka 1. ovog članka, dokazna radnja navedena u europskom istražnom nalogu ne postoji u domaćem pravu ili je ne bi bilo moguće odrediti u usporedivom domaćem predmetu i kada ne postoji ni jedna druga dokazna radnja koja bi imala isti rezultat kao zatražena dokazna radnja, nadležno pravosudno tijelo obavještava tijelo izdavanja da nije u mogućnosti osigurati zatraženu pomoć.

Razlozi za nepriznavanje ili neizvršenje europskog istražnog naloga

Članak 42.j

(1) Nadležno pravosudno tijelo može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pravično suđenje, odlučiti hoće li izvršiti ili odbiti priznanje i izvršenje europskog istražnog naloga u sljedećim slučajevima:

a) kada prema domaćem pravu postoji imunitet ili povlastica koja onemogućuje izvršenje europskog istražnog naloga ili postoje pravila o utvrđivanju i ograničenju kaznene odgovornosti u odnosu na slobodu tiska i slobodu izražavanja u drugim medijima, a koja onemogućuju izvršenje europskog istražnog naloga;

b) kada je europski istražni nalog izdan u postupku iz članka 2. točke 9. (b) i (c) ovog Zakona, a dokazna radnja ne bi bila primjenjiva u usporedivom domaćem slučaju prema domaćem pravu;

(2) Nadležno pravosudno tijelo neće priznati i izvršiti europski istražni nalog u sljedećim slučajevima:

a) kada bi izvršenje europskog istražnog naloga štetilo bitnim interesima nacionalne sigurnosti, dovelo u opasnost izvor informacija ili značilo korištenje povjerljivih informacija koje se odnose na određene obavještajne aktivnosti;

b) kada bi izvršenje europskog istražnog naloga bilo u suprotnosti s načelom *ne bis in idem*, osim ako je tijelo izdavanja dalo jamstvo da dokaz pribavljen europskim istražnim nalogom neće biti korišten u svrhu kaznenog progona ili kažnjavanja osobe za djelo za koje je već pravomoćno presuđena u državi članici;

c) kada se europski istražni nalog odnosi na kazneno djelo za koje se tvrdi da je počinjeno izvan državnog područja države izdavanja te je djelomično ili u cijelosti počinjeno na državnom području Republike Hrvatske, a postupanje u vezi s kojim se izdaje europski istražni nalog nije kažnjivo djelo u Republici Hrvatskoj;

d) kada postoje opravdani razlozi koji ukazuju da izvršenje dokazne radnje navedene u europskom istražnom nalogu ne bi bilo u skladu s obvezama iz članka 6. Ugovora o Europskoj uniji i Povelje o temeljnim pravima Europske unije;

e) kada postupanje zbog kojeg je izdan europski istražni nalog nije kažnjiva radnja prema domaćem pravu, osim ako se odnosi na kazneno djelo obuhvaćeno kategorijama kaznenih djela navedenih u članku 12. ovog Zakona. Za fiskalna djela izvršenje europskog istražnog naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama ili mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja; ili

f) kada je europski istražni nalog izdan u odnosu na dokaznu radnju čija je primjena po domaćem pravu ograničena na katalog kaznenih djela ili na kaznena djela sa zapriječenom određenom najnižom sankcijom, a koji katalog ne uključuje kazneno djelo radi kojeg se vodi postupak u državi izdavanja.

(3) Stavak 2. točke e) i f) ovog članka ne primjenjuju se na dokazne radnje iz članka 42.i stavka 2. ovog Zakona.

(4) U slučajevima iz stavka 1. točke a) i stavka 2. točaka a), b), c) i d) ovog članka, prije donošenja odluke o nepriznavanju ili neizvršavanju europskog istražnog naloga, bilo u cijelosti ili djelomično, nadležno pravosudno tijelo obavještava tijelo izdavanja o razlozima za nepriznavanje i neizvršenje europskog istražnog naloga te, prema potrebi, od tijela izdavanja bez odlaganja traži dostavu potrebnih informacija.

(5) U slučaju iz stavka 1. točke a) ovog članka i ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno domaće tijelo, nadležno pravosudno tijelo zatražit će od njega da odmah iskoristi tu ovlast. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo druge države ili međunarodna organizacija, izvršavanje te ovlasti od tijela nadležnog za ukidanje povlastice ili imuniteta zatražiti će tijelo izdavanja.

(6) Rješenje kojim se odbija priznanje i izvršenje europskog istražnog naloga dostavlja se nadležnom državnom odvjetniku, koji ima pravo žalbe pod uvjetima i u rokovima propisanim domaćim pravom.

Rokovi za izvršenje

Članak 42.k

(1) Zatražena dokazna radnja, kada ne postoji razlozi za odgodu i odbijanje, provodi se u rokovima predviđenima za provođenje dokazne radnje u domaćem pravu te joj se daje jednaka prednost kao i u usporedivom domaćem predmetu, a uvijek poštujući rokove predviđene ovim člankom.

(2) Kada tijelo izdavanja europskog istražnog naloga navede da je neku dokaznu radnju potrebno provesti u kraćim rokovima ili u točno određeno vrijeme domaće nadležno tijelo provest će zatraženu dokaznu radnju o u skladu sa istaknutim zahtjevom, osim ako postoje objektivne smetnje za njeno provođenje u zatraženim rokovima.

(3) Nadležno pravosudno tijelo odlučuje o provođenju zatražene dokazne radnje bez odgode, a najkasnije 30 dana od primitka europskog istražnog naloga. Nadležno pravosudno tijelo provest će zatraženu dokaznu radnju bez odgode, a najkasnije 90 dana od donošenja odluke o njezinom provođenju.

(4) Ako se dokazi čije pribavljanje se traži europskim istražnim nalogom već nalaze u posjedu domaćih tijela, nadležno pravosudno tijelo bez odgode će ih proslijediti tijelu države izdavanja naloga.

(5) Kada nadležno pravosudno tijelo ne može postupiti u roku od 30 dana iz stavka 3. ovog članka ili u točno određenom vremenu iz stavka 2. ovog članka, o tome će bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja, kao i razlozima za kašnjenje te predviđivom vremenu potrebnom za donošenje odluke o provođenju dokazne radnje. U tom slučaju rok za donošenje odluke o provođenju dokazne radnje može se produljiti za najviše 30 dana.

(6) Kada nadležno pravosudno tijelo ne može postupiti u roku od 90 dana iz stavka 3. ovog članka, o tome bez odlaganja obavještava nadležno tijelo države izdavanja na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje te se savjetuje s nadležnim tijelom države izdavanja o prikladnom vremenskom okviru za provođenje dokazne radnje.

Dostavljanje dokaza

Članak 42.1

(1) Nadležno pravosudno tijelo će nadležnom tijelu države izdavanja bez odgode dostaviti dokaze koji su pribavljeni izvršenjem europskog istražnog naloga ili su već u posjedu domaćih tijela. Kada je u europskom istražnom nalogu zatraženo i kada je to moguće prema domaćem pravu, dokazi će se odmah predati nadležnim tijelima države izdavanja koja prisustvuju izvršenju europskog istražnog naloga u skladu s člankom 42.h stavkom 4. ovog Zakona.

(2) Dostavljanje dokaza može se odgoditi do donošenja odluke o pravnom lijeku, osim ako su u europskom istražnom nalogu navedeni dovoljni razlozi da je neodgodiva dostava nužna za vođenje istraga u državi izdavanja ili očuvanje individualnih prava. Dostavljanje dokaza odgodit će se ako bi to prouzročilo ozbiljnu i nepopravljivu štetu za osobu na koju se dokaz odnosi.

(3) Prilikom dostavljanja pribavljenih dokaza nadležno pravosudno tijelo može zahtijevati da se dokazi vrate kada prestane potreba za njima u državi izdavanja.

(4) Kada se dokazi čije pribavljanje se traži europskim istražnim nalogom već koriste u drugom domaćem postupku, na izričito traženje nadležnog tijela države izdavanja nadležno pravosudno tijelo može, nakon dogovora s njim, privremeno dostaviti tražene dokaze, uz obvezu da se dostavljeni dokazi vrate Republici Hrvatskoj kada prestane potreba za njima u državi izdavanja, odnosno prema dogovoru nadležnih tijela.

Pravni lijekovi

Članak 42.m

- (1) Na rješenje kojim sud odbije priznati i izvršiti europski istražni nalog državni odvjetnik ima pravo žalbe u roku od 3 dana.
- (2) Materijalnopravne razloge za izdavanje europskog istražnog naloga moguće je preispitati samo u postupku pokrenutom u državi izdavanja.
- (3) Nadležni državni odvjetnik, kada podnese žalbu protiv rješenja kojim je odbijeno priznanje i izvršenje europskog istražnog naloga, o podnesenoj žalbi obavještava nadležno tijelo države izdavanja.
- (4) Obavijest o podnesenom pravnom lijeku u državi izdavanja europskog istražnog naloga ne odgađa izvršenje dokazne radnje, osim ako država izdavanja ne zatraži drugačije.

Razlozi za odgodu izvršenja

Članak 42.n

- (1) Nadležno pravosudno tijelo će odgoditi izvršenje europskog istražnog naloga:
 - a) ako bi njegovo izvršenje moglo dovesti u pitanje kazneni progon odnosno kazneni postupak koji je u tijeku,
 - b) ako se predmeti, isprave ili podaci na koje se nalog odnosi već koriste u drugim postupcima.
- (2) O odgodi izvršenja europskog istražnog naloga kao i razlozima za to sastavit će se službena bilješka.
- (3) Kad prestanu postojati razlozi za odgodu, nadležno pravosudno tijelo bez odlaganja poduzima potrebne radnje za izvršenje europskog istražnog naloga i o tome obavještuje tijelo izdavanja bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis.

Obveza obavještavanja

Članak 42.o

- (1) Nadležno pravosudno tijelo iz članka 5. stavka 1. podstavka 2. ovog Zakona koje je zaprimilo europski istražni nalog će bez odlaganja, a najkasnije u roku od 7 dana od primitka europskog istražnog naloga potvrditi njegov primitak ispunjavanjem i slanjem obrasca iz Priloga 14.B. koji je sastavni dio ovog Zakona.
- (2) Nadležno pravosudno tijelo obavijestit će odmah i na bilo koji prikladan način tijelo koje je izdalo nalog:
 - a) ako ne može odlučiti o priznanju i izvršenju europskog istražnog naloga zbog toga što je obrazac predviđen u Prilogu 14.A, nepotpun ili očito netočan;

b) ako tijekom izvršenja europskog istražnog naloga bez daljnjih ispitivanja dođe do spoznaje da bi moglo biti prikladno provesti dokazne radnje koje nisu prvobitno predviđene ili ih se nije moglo navesti prilikom izdavanja europskog istražnog naloga, kako bi tijelo izdavanja moglo poduzeti daljnje mjere u konkretnom slučaju; ili

c) ako ustanovi da u konkretnom slučaju ne može postupiti u skladu s posebno postavljenim zahtjevima iz članka 42.h stavka 2. ovog Zakona.

Ovu obavijest nadležno pravosudno tijelo će, na zahtjev tijela koje je izdalo nalog, potvrditi bez odgode, bilo kojim sredstvom podobnim za ispis.

(3) Nadležno pravosudno tijelo obavijestit će bez odgode, bilo kojim sredstvom podobnim za ispis, tijelo koje je izdalo nalog:

a) o postupanju u smislu članka 42.i ili donošenju odluke iz članka 42.j ovog Zakona;

b) o odgodi izvršenja europskog istražnog naloga, o razlozima za odgodu i, po mogućnosti, o predviđenom trajanju odgode.

Kaznenopravna odgovornost

Članak 42.p

Službene osobe države izdavanja smatrat će se službenim osobama Republike Hrvatske u odnosu na kaznena djela koja su počinjena protiv njih ili koja su oni počinili, kada se nalaze na državnom području Republike Hrvatske u okviru postupka izvršenja europskog istražnog naloga.

Građanskopravna odgovornost

Članak 42.r

(1) Štetu koju su u okviru postupka izvršenja europskog istražnog naloga prouzročile službene osobe države izdavanja naloga, nalazeći se na državnom području Republike Hrvatske, nadoknađuje Republika Hrvatska pod uvjetima pod kojima odgovara za štetu koju prouzroče njene službene osobe.

(2) Država izdavanja, čiji su predstavnici u okviru postupka izvršenja europskog istražnog naloga prouzročili štetu bilo kojoj osobi na državnom području Republike Hrvatske, vraća u cijelosti sve iznose koje je Republika Hrvatska isplatila žrtvama i oštećenima, odnosno osobama ovlaštenima u njihovo ime.

(3) Iznimno od stavka 2. ovog članka, Republika Hrvatska neće zahtijevati naknadu štete koju je pretrpjela od države izdavanja u slučajevima iz stavka 1. ovog članka.

(4) Republika Hrvatska nadoknađuje štetu koju državi izvršenja prouzroče predstavnici njenih nadležnih tijela kada se nalaze na državnom području te države izvršenja u okviru postupka po europskom istražnom nalogu, te vraća u cijelosti sve iznose koju je ta država isplatila žrtvama i oštećenima, odnosno osobama ovlaštenima u njihovo ime.

Zahtjev tajnosti

Članak 42.s

(1) Na temelju podataka i posebno istaknutih zahtjeva naznačenih u europskom istražnom nalogu u svrhu osiguranja tajnosti te u skladu sa svojim nacionalnim pravom, nadležno pravosudno tijelo jamči tajnost činjenica i sadržaja europskog istražnog naloga, osim u mjeri potrebnoj za izvršenje dokazne radnje. Ako nadležno pravosudno tijelo ne može ispuniti zahtjev tajnosti, o tome bez odlaganja obavještava tijelo izdavanja.

(2) Nadležno pravosudno tijelo koje je izdalo europski istražni nalog u skladu s domaćim pravom ne otkriva nikakve dokaze ili podatke primljene od nadležnog tijela države izvršenja, osim u mjeri u kojoj je njihovo otkrivanje potrebno za istrage ili postupke opisane u europskom istražnom nalogu i ako nadležno tijelo države izvršenja ne navodi drukčije.

POGLAVLJE II.

POSEBNE ODREDBE ZA POJEDINE DOKAZNE RADNJE

Izdavanje europskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja u Republiku Hrvatsku osoba kojima je oduzeta sloboda radi provođenja dokazne radnje

Članak 42.t

(1) Nadležno pravosudno tijelo može izdati europski istražni nalog u svrhu privremenog premještaja u Republiku Hrvatsku osobe kojoj je u državi izvršenja oduzeta sloboda, a radi provođenja dokazne radnje zbog koje se zahtijeva prisutnost te osobe na državnom području Republike Hrvatske.

(2) Provođenje privremenog premještaja osobe, uključujući uvjete oduzimanja slobode u Republici Hrvatskoj i datume do kojih se osoba mora premjestiti s državnog područja i vratiti na državno područje države izvršenja, dogovara se s nadležnim tijelom države izvršenja, uz osiguravanje da su tjelesno i mentalno stanje dotične osobe, kao i razina sigurnosti koja se zahtijeva u državi izdateljici, uzeti u obzir. Sukladno dogovorenim uvjetima provedbu privremenog premještaja dogovara i provodi ministarstvo nadležno za unutarnje poslove s nadležnim tijelom države izvršenja.

(3) Premještenoj osobi i dalje je oduzeta sloboda na državnom području Republike Hrvatske za djela ili osude zbog kojih je osobi oduzeta sloboda u državi izvršenja, osim ako država izvršenja podnese zahtjev za puštanje osobe na slobodu.

(4) Odredba stavka 3. ovog članka na odgovarajući se način primjenjuje i u slučajevima kada je Republika Hrvatska država članica tranzita.

(5) Premještenu osobu ne smije se kazneno goniti niti joj se ne smije oduzeti sloboda niti na bilo koji drugi način ograničiti osobna sloboda u Republici Hrvatskoj zbog djela koja su počinjena ili osuda koje su izrečene prije njezina napuštanja državnog područja države izvršenja, a na koji se ne odnosi europski istražni nalog.

(6) Imunitet iz stavka 5. ovog članka prestaje ako osoba koju se premješta, nakon što je imala mogućnost odlaska u roku od 15 uzastopnih dana od dana od kojeg nadležno pravosudno tijelo više ne zahtijeva njezinu nazočnost:

a) ipak ostane na državnom području Republike Hrvatske; ili

b) vrati se nakon što je napustila navedeno državno područje.

(7) Troškove koji proizlaze iz primjene ovog članka snosi Republika Hrvatska.

Izvršenje europskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja iz Republike Hrvatske osoba kojima je oduzeta sloboda radi provođenja dokazne radnje

Članak 42.u

(1) Kada nadležno tijelo iz članka 5. stavka 1. podstavka 2. ovog Zakona zaprimi europski istražni nalog koji je izdan u svrhu privremenog premještaja osobe kojoj je u Republici Hrvatskoj oduzeta sloboda, a radi provođenja dokazne radnje zbog koje se zahtijeva prisutnost te osobe na državnom području države izdavanja, proslijedit će takav europski istražni nalog županijskom sudu mjesno nadležnom prema mjestu gdje se ta osoba nalazi.

(2) Sudac istrage nadležnog suda po primitku europskog istražnog naloga kojim se zahtjeva privremeni premještaj osobe kojoj je u Republici Hrvatskoj oduzeta sloboda, istu će saslušati na okolnost njene suglasnosti s privremenim premještajem.

(3) Sudac istrage nadležnog suda donijet će rješenje kojim se odlučuje o davanju odobrenja za privremeni premještaj. U izreci rješenja kojim se odobrava privremeni premještaj navodi se i uvjet da se ta osoba vrati u određenom roku te se navodi da se premještenu osobu ne smije kazneno goniti niti joj se smije oduzeti sloboda niti na bilo koji drugi način ograničiti osobna sloboda u državi izdavanja na temelju djela koja su počinjena ili osuda koje su izrečene prije njezina napuštanja državnog područja države izvršenja i koji nisu navedeni u europskom istražnom nalogu.

(4) Kada se odobrenje za privremeni premještaj odnosi na osobu koja se nalazi na izdržavanju kazne zatvora, rješenje o odobrenju i privremenom premještaju dostavit će se tijelu gdje osuđena osoba izdržava kaznu i nadležnom sucu izvršenja. Kada se odobrenje na privremeni premještaj odnosi na osobu koja se nalazi u istražnom zatvoru, sudac istrage o ročištu povodom europskog istražnog naloga obavijestit će tijelo pred kojim se vodi postupak te branitelja okrivljenika, a rješenje o odobrenju i privremenom premještaju dostavit će branitelju okrivljenika koji se premješta te tijelu koje vodi postupak i kaznenom tijelu u kojem se nalazi u istražnom zatvoru.

(5) Rješenje o odobrenju privremenog premještaja dostavlja se ministarstvu nadležnom za unutarnje poslove, koje s nadležnim tijelom države izdavanja dogovara provedbu privremenog premještaja.

(6) Uz razloge za nepriznavanje ili neizvršenje iz članka 42.j ovog Zakona, izvršenje europskog istražnog naloga iz stavka 1. ovog članka odbit će se i:

a) kada osoba kojoj je oduzeta sloboda nije suglasna; ili

b) kada bi premještaj mogao prouzročiti produženje oduzimanja slobode osobe na koju se europski istražni nalog odnosi.

(7) Kada sudac istrage nadležnog suda smatra da je to potrebno s obzirom na dob ili tjelesno ili mentalno stanje osobe, očitovanje o privremenom premještaju daje zakonski zastupnik ili skrbnik osobe kojoj je oduzeta sloboda.

(8) Trajanje oduzimanja slobode na državnom području države izdavanja naloga uračunava se u razdoblje oduzimanja slobode premještenoj osobi u Republici Hrvatskoj.

Izdavanje europskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja
iz Republike Hrvatske osoba kojima je oduzeta sloboda radi provođenja
dokazne radnje za potrebe postupka u Republici Hrvatskoj

Članak 42.v

(1) Nadležno pravosudno tijelo može izdati europski istražni nalog kojim se zahtjeva nazočnost osobe kojoj je oduzeta sloboda u Republici Hrvatskoj na državnom području države izvršenja radi provođenja dokazne radnje za potrebe postupka u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da je ta osoba, odnosno njezin zakonski zastupnik ili skrbnik suglasan s privremenim premještajem.

(2) Provođenje privremenog premještaja osobe, uključujući uvjete oduzimanja slobode u državi izvršenja i datume do kojih se osoba mora premjestiti s državnog područja i vratiti na državno područje Republike Hrvatske, dogovara se s nadležnim tijelom države izvršenja, uz osiguranje da su tjelesno i mentalno stanje dotične osobe, kao i razina sigurnosti koja se zahtijeva u državi izdateljici, uzeti u obzir. Sukladno dogovorenim uvjetima provedbu privremenog premještaja dogovara i provodi ministarstvo nadležno za unutarnje poslove s nadležnim tijelom države izvršenja.

(3) U europskom istražnom nalogu iz stavka 1. ovog članka izričito se navodi da je premještenoj osobi i dalje oduzeta sloboda na državnom području države izvršenja za djela ili osude zbog kojih je osobi oduzeta sloboda u Republici Hrvatskoj, osim ako nadležno pravosudno tijelo podnese zahtjev za puštanje osobe na slobodu. Trajanje oduzimanja slobode na državnom području države izvršenja naloga uračunava se u razdoblje oduzimanja slobode premještenoj osobi u Republici Hrvatskoj.

(4) Troškove koji proizlaze iz primjene ovog članka snosi Republika Hrvatska.

Izvršenje europskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja
u Republiku Hrvatsku osoba kojima je oduzeta sloboda u državi izdavanja
radi provođenja dokazne radnje za potrebe postupka u državi izdavanja

Članak 42.z

(1) Kada županijsko državno odvjetništvo nadležno prema mjestu gdje treba provesti dokaznu radnju zaprimi europski istražni nalog koji je izdan u svrhu privremenog premještaja u Republiku Hrvatsku osobe kojoj je oduzeta sloboda u državi izdavanja radi provođenja dokazne radnje za potrebe postupka u državi izdavanja, odlučit će o provedbi zatražene dokazne radnje sukladno odredbama domaćeg prava.

(2) Uz razloge za nepriznavanje ili neizvršenje iz članka 42.j ovog Zakona, izvršenje europskog istražnog naloga iz stavka 1. ovog članka odbit će se i kada osoba kojoj je oduzeta sloboda, odnosno njen zakonski zastupnik ili skrbnik nije suglasan s premještajem.

(3) Rješenje o odobrenju privremenog premještaja dostavlja se ministarstvu nadležnom za unutarnje poslove, koje s nadležnim tijelom države izdavanja dogovara provedbu privremenog premještaja.

(4) Premještenu osobu ne smije se kazneno goniti niti joj se ne smije oduzeti sloboda niti na bilo koji drugi način ograničiti osobna sloboda u Republici Hrvatskoj zbog djela koja su počinjena ili osuda koje su izrečene prije njezina napuštanja državnog područja države izdavanja, a na koje se ne odnosi europski istražni nalog.

(5) Imunitet iz stavka 3. ovog članka prestaje ako osoba koju se premješta, nakon što je imala mogućnost odlaska u roku od 15 uzastopnih dana od dana od kojeg nadležno pravosudno tijelo više ne zahtijeva njezinu nazočnost:

a) ipak ostane na državnom području Republike Hrvatske; ili

b) vrati se nakon što je napustila navedeno državno područje.

Izdavanje europskog istražnog naloga u svrhu ispitivanja
putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa

Članak 42.a.a

(1) Kada se osoba nalazi na državnom području države izvršenja i mora se ispitati kao svjedok ili vještak od strane domaćih pravosudnih tijela, nadležno pravosudno tijelo može izdati europski istražni nalog kako bi ispitao svjedoka ili vještaka putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa u skladu s člankom 42.a.b stavcima 6. do 8. ovog Zakona.

(2) Nadležno pravosudno tijelo može izdati europski istražni nalog u svrhu ispitivanja osumnjičenika ili okrivljenika prije podizanja optužnice putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa.

(3) Ako u okolnostima određenog slučaja tijelo izvršenja nema pristup tehničkim sredstvima za saslušanje putem videokonferencije, ta joj sredstva može staviti na raspolaganje Republika Hrvatska na temelju međusobnog sporazuma.

Izvršenje europskog istražnog naloga izdanog u svrhu ispitivanja
putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa

Članak 42.a.b

(1) Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo zaprimi europski istražni nalog koji je izdan u svrhu ispitivanja osobe koja se nalazi u Republici Hrvatskoj radi provođenja dokazne radnje ispitivanja okrivljenika ili osumnjičenika te svjedoka ili vještaka putem videokonferencijske veze, odlučit će o provođenju te radnje u skladu s domaćim pravom.

(2) Po zaprimanju europskog istražnog naloga, županijsko državno odvjetništvo utvrđuje postoje li razlozi iz članka 42.j ovog Zakona za odbijanje izvršenja europskog istražnog naloga.

(3) Uz razloge iz članka 42.j ovog Zakona, izvršenje europskog istražnog naloga može se odbiti:

a) ako osumnjičenik ili okrivljenik nije suglasan; ili

b) ako bi izvršenje takve dokazne radnje u određenom slučaju bilo u suprotnosti s temeljnim načelima domaćeg prava.

(4) Suglasnost iz stavka 3. točke a) ovog članka osumnjičenik ili okrivljenik može povući prije započinjanja davanja iskaza putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa

(5) Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo odluči izvršiti europski istražni nalog iz stavka 1. ovog članka dogovara pojedinosti izvršenja neposredno s tijelom izdavanja naloga te:

a) poziva svjedoka ili vještaka navodeći vrijeme i mjesto ispitivanja;

b) poziva osumnjičenika ili okrivljenika na ispitivanje u skladu s domaćim pravom te uz poziv dostavlja i pouku o pravima koja toj osobi pripadaju prema pravu države izdavanja.

(6) Kada se ispitivanje održava putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa, primjenjuju se sljedeća pravila:

a) tijelo koje izvršava radnju nazočno je tijekom ispitivanja, a prema potrebi mu pomaže tumač, te je odgovorno za utvrđivanja identiteta osobe koju treba ispitati i poštivanje temeljnih načela domaćeg prava. Ako smatra da se tijekom ispitivanja krše temeljna načela domaćeg prava, odmah poduzima mjere potrebne za osiguravanje nastavka ispitivanja u skladu s navedenim načelima;

b) mjere za zaštitu osobe koja treba biti ispitana dogovaraju, prema potrebi, nadležno tijelo iz stavka 1. ovog članka i nadležno tijelo države izdavanja;

c) ispitivanje izravno provodi nadležno tijelo države izdavanja, u skladu s njezinim pravom;

d) na zahtjev države izdavanja ili osobe koja treba biti ispitana, nadležno tijelo iz stavka 1. ovog članka prema potrebi osigurava osobi koja treba biti ispitana pomoć tumača;

e) osumnjičenici ili okrivljenici obavještavaju se prije ispitivanja o postupovnim pravima koja im pripadaju, uključujući pravo da ne iskazuju, prema domaćem pravu i prema pravu države izdavanja. Svjedoci i vještaci mogu se pozvati na pravo da ne iskazuju koje im pripada prema domaćem pravu ili prema pravu države izdavanja te ih se o navedenom pravu obavještava prije ispitivanja;

(7) Nadležno tijelo iz stavka 1. ovog članka o sastavlja zapisnik o ispitivanju, u kojem navodi datum i mjesto ispitivanja, identitet osobe koja je ispitana, identitet i funkcije svih ostalih osoba koje su sudjelovale u ispitivanju, dane prisege i tehničke uvjete u kojima je ispitivanje održano. Navedeni zapisnik nadležno tijelo iz stavka 1. ovog članka šalje tijelu izdavanja.

(8) U slučaju kada se osoba ispituje u skladu s ovim člankom te odbija iskazivati premda je na to obvezna ili kao svjedok ne da istinit iskaz, primjenjuje se domaće pravo na isti način kao da se ispitivanje održava u okviru domaćeg postupka.

Ispitivanje svjedoka ili vještaka putem telefonske konferencije

Članak 42.a.c

(1) Nadležno pravosudno tijelo može za potrebe vođenja domaćeg kaznenog postupka izdati europski istražni nalog u svrhu ispitivanja osobe koja se nalazi na državnom području druge države članice u svojstvu svjedoka ili vještaka putem telefonske konferencije, ako nije primjereno ili moguće da se osoba koja treba biti ispitana osobno pojavi na državnom području Republike Hrvatske te nakon ispitivanja ostalih primjerenih sredstava, na način predviđen stavkom 3. ovog članka.

(2) Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo zaprimi europski istražni nalog koji je izdan u svrhu ispitivanja osobe koja se nalazi u Republici Hrvatskoj u svojstvu svjedoka ili vještaka putem telefonske konferencije, odlučit će o provođenju te radnje sukladno domaćem pravu.

(3) Ako nije drukčije dogovoreno između nadležnog županijskog državnog odvjetništva iz stavka 2. ovog članka i nadležnog tijela države izdavanja, članak 42.a.b stavci 5., 6., 7., i 8. ovog Zakona primjenjuju se na odgovarajući način na ispitivanja putem telefonske konferencije.

Izdavanje europskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankovnim i drugim financijskim računima

Članak 42.a.d

(1) Nadležno pravosudno tijelo može za potrebe vođenja domaćeg kaznenog postupka izdati europski istražni nalog kako bi se pribavili podaci o računima koji se vode u bankama ili drugim financijskim institucijama, koje se nalaze na državnom području države izvršenja, a koje fizička ili pravna osoba drži ili na drugi način njima raspolaže.

(2) Nadležno pravosudno tijelo prilikom izdavanja u europskom istražnom nalogu navodi zašto smatra da bi zatraženi podaci mogli biti od važnosti za domaći kazneni postupak, te na temelju čega pretpostavlja da se računi vode u određenim bankama ili drugim financijskim institucijama u državi izvršenja i, u mjeri u kojoj je moguće, koje bi banke ili druge financijske institucije mogle biti uključene. Također, u europski istražni nalog unosi sve dostupne podatke koji mogu olakšati njegovo izvršenje.

Izvršenje europskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka
o bankovnim i drugim financijskim računima

Članak 42.a.e

Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo zaprimi europski istražni nalog koji je izdan u svrhu pribavljanja podataka o bankovnim i drugim financijskim računima, odlučit će o provođenju tih radnji sukladno domaćem pravu.

Izdavanje europskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka
o bankovnom i drugom financijskom poslovanju

Članak 42.a.f

(1) Nadležno županijsko državno odvjetništvo može, nakon što pribavi odluku suca istrage, za potrebe vođenja domaćeg kaznenog postupka izdati europski istražni nalog u svrhu pribavljanja podataka o bankovnom poslovanju odnosno financijskom poslovanju koje provode nebankarske financijske institucije izvršenom tijekom određenog razdoblja preko jednog ili više računa navedenih u europskom istražnom nalogu, uključujući podatke o računu pošiljatelja ili primatelja.

(2) Nadležno pravosudno tijelo u europskom istražnom nalogu navodi zašto smatra da su zatraženi podaci važni za domaći kazneni postupak.

Izvršenje europskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka
o bankovnom i drugom financijskom poslovanju

Članak 42.a.g

Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo zaprimi europski istražni nalog koji je izdan u svrhu pribavljanja podataka o bankovnom i drugom financijskom poslovanju, odlučit će o provođenju tih radnji sukladno domaćem pravu.

Izdavanje europskog istražnog naloga radi provedbe dokazne radnje prikupljanja
dokaza u realnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog vremenskog razdoblja

Članak 42.a.h

(1) Nadležno pravosudno tijelo u skladu s domaćim pravom može izdati europski istražni nalog u svrhu izvršenja dokazne radnje kojom se zahtijeva prikupljanje dokaza u realnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog razdoblja, i to:

- a) praćenje bankovnog ili drugog financijskog poslovanja koje se provodi preko jednog ili više određenih računa;
- b) kontrolirane isporuke na državnom području države izvršiteljice;
- c) drugi slučajevi prikupljanja dokaza u realnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog vremenskog razdoblja

(2) Nadležno pravosudno tijelo u europskom istražnom nalogu navodi zašto smatra da su zatraženi dokazi od važnosti za dotični kazneni postupak.

(3) Nadležno pravosudno tijelo i nadležno tijelo države izvršenja, kada je to potrebno, dogovaraju pojedinosti u vezi s provedbom zatraženih dokaznih radnji.

Izvršenje europskog istražnog naloga radi provedbe dokazne radnje prikupljanja dokaza u realnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog vremenskog razdoblja

Članak 42.a.i

Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo zaprimi europski istražni nalog koji je izdan radi provedbe dokazne radnje prikupljanja dokaza, odlučit će o provođenju te radnje sukladno domaćem pravu.

Izdavanje europskog istražnog naloga u svrhu uporabe prikrivenih istražitelja

Članak 42.a.j

(1) Nadležno županijsko državno odvjetništvo može, nakon što pribavi odluku suca istrage, izdati europski istražni nalog u svrhu provedbe dokaze radnje upotrebom prikrivenog istražitelja na državnom području države izvršenja.

(2) Nadležno pravosudno tijelo prilikom izdavanja europskog istražnog naloga navodi razlog zbog kojeg smatra da bi uporaba prikrivenih istražitelja mogla biti važna za kazneni postupak.

Izvršenje europskog istražnog naloga kojim je zatražena uporaba prikrivenih istražitelja

Članak 42.a.k

(1) Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo zaprimi europski istražni nalog kojim je zatražena uporaba prikrivenih istražitelja, zatražit će od suca istrage provođenje te dokazne radnje.

(2) Uz razloge za nepriznavanje ili neizvršenje iz članka 42.j ovog Zakona, izvršenje europskog istražnog naloga također je moguće odbiti i kada nije bilo moguće postići sporazum s nadležnim tijelom države izdavanja o pojedinostima vezanim za uporabu prikrivenih istražitelja.

(3) Uporaba prikrivenih istražitelja provodi se u skladu s domaćim pravom. Domaća tijela koja izvršavaju europski istražni nalog imaju isključivo pravo djelovanja, upravljanja i nadzora nad aktivnostima povezanim s uporabom prikrivenih istražitelja. Trajanje ove mjere, detaljni uvjeti i pravni status uključenih službenika tijekom provedbe ove mjere dogovara se s nadležni tijelom države izdavanja, ali nikada suprotno domaćem pravu.

Izdavanje europskog istražnog naloga radi nadzora telekomunikacija
uz tehničku pomoć druge države članice

Članak 42.a.l

(1) Nadležno županijsko državno odvjetništvo, nakon što pribavi odluku suca istrage, može u skladu s domaćim pravom izdati europski istražni nalog za presretanje računalnih podataka, nadzor i tehničko snimanje telefonskih razgovora i drugih telekomunikacija na daljinu te provjeru uspostavljanja telekomunikacijskih kontakata u državi članici od koje je potrebno osigurati tehničku pomoć.

(2) Kada je više država članica u mogućnosti pružiti cjelovitu potrebnu tehničku pomoć za isto presretanje telekomunikacija, europski istražni nalog se upućuje samo jednoj od njih. Prednost se uvijek daje državi članici u kojoj se nalazi ili će se nalaziti subjekt presretanja.

(3) Pored podataka iz članka 42.b ovog Zakona europski istražni nalog iz stavka 1. ovog članka također sadržava sljedeće podatke:

a) podatke potrebne u svrhu identifikacije subjekta nadzora;

b) traženo trajanje nadzora; i

c) dostatne tehničke podatke, posebno identifikacijsku oznaku uređaja, kako bi se osiguralo da se europski istražni nalog može izvršiti.

(4) Pri izdavanju naloga iz stavka 1. ovog članka potrebno je navesti razlog zbog kojeg je navedena dokazna radnja važna za domaći kazneni postupak.

(5) Pri izdavanju europskog istražnog naloga iz stavka 1. ovog članka ili tijekom nadzora, domaće pravosudno tijelo koje je izdalo nalog može također zatražiti prijepis, dekodiranje ili dešifriranje zapisa, podložno suglasnosti nadležnoga tijela države izvršenja.

Izvršenje europskog istražnog naloga za nadzor telekomunikacija
uz tehničku pomoć Republike Hrvatske

Članak 42.a.m

(1) Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo zaprimi europski istražni nalog u odnosu na dokazne radnje iz članka 42.a.l stavka 1. ovog Zakona, u svrhu izvršenja će pribaviti nalog suca istrage.

(2) Nadležno županijsko državno odvjetništvo savjetuje se s nadležnim tijelom države izdavanja da li će nalog biti izvršen:

a) prijenosom telekomunikacija izravno državi izdavanja; ili

b) presretanjem, bilježenjem i naknadnim dostavljanjem rezultata prikupljenih provedbom naloga državi izdavanja.

(3) Troškove prijepisa, dekodiranja i dešifriranja rezultata prikupljenih provedbom naloga snosi država izdavanja.

Obavješćavanje države članice u kojoj se nalazi subjekt nadzora
i čija tehnička pomoć nije potrebna

Članak 42.a.n

(1) Kada je odobreno provođenje dokazne radnje iz članka 42.a.l stavak 1., a u postupku iz članka 42.a.m stavka 1. ovog Zakona, a predmet nadzora se nalazi na državnom području treće države članice čija tehnička pomoć nije potrebna za izvršenje nadzora, nadležno županijsko državno odvjetništvo obavijestiti će nadležno tijelo te države o nadzoru:

a) prije nadzora, kada u trenutku odobravanja nadzora ima saznanja da se predmet nadzora nalazi ili će se nalaziti na državnom području treće države članice;

b) tijekom nadzora ili nakon izvršenja nadzora, odmah nakon saznanja da se predmet nadzora tijekom nadzora nalazi ili se nalazio na državnom području treće države članice.

(2) Obavješćavanje iz stavka 1. ovog članka izvršava se pomoću obrasca utvrđenog u Prilogu 14.C koji je sastavni dio ovog Zakona.

(3) Kada se predmet nadzora nalazi na državnom području Republike Hrvatske, a Republika Hrvatska ne pruža tehničku pomoć za izvršenje nadzora, za zaprimanje obavijesti o nadzoru nadležan je Županijski sud u Zagrebu. Sud će bez odgode, a najkasnije u roku od 96 sati od primitka obavijesti obavijestiti nadležno tijelo države članice koja nadzire o sljedećem:

a) da se nadzor ne može izvršiti ili se prekida; i

b) da se sav prethodno nadzirani materijal dok se subjekt nadzora nalazio na državnom području Republike Hrvatske ne može upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku.

Izdavanje europskog istraženog naloga za privremeno
oduzimanje predmeta koji će poslužiti kao dokaz

Članak 42.a.o

(1) Kada postoji bojazan da bi predmeti koji mogu poslužiti kao dokaz, a nalaze se u nekoj od država članica, mogli biti uništeni, izmijenjeni, preneseni ili sakriveni, nadležno pravosudno tijelo može u skladu s domaćim pravom izdati europski istražni nalog kako bi ovi predmeti bili privremeno oduzeti i osigurano njihovo čuvanje.

(2) Kada se traži privremena mjera iz stavka 1. ovog članka, nadležno pravosudno tijelo naznačuje u europskom istražnom nalogu predaju li se predmeti koji mogu poslužiti kao dokaz Republici Hrvatskoj ili ostaju u državi izvršenja.

(3) Kada, u smislu stavka 2. ovog članka, nije predložena predaja predmeta koji mogu poslužiti kao dokaz, tijelo koje izdaje nalog naznačuje mogući datum ukidanja privremene mjere iz stavka 1. ovog članka, odnosno procijenjeni datum za naknadno podnošenje zahtjeva za prijenos tih predmeta u Republiku Hrvatsku.

(4) Ako je država izvršenja obavijestila nadležno pravosudno tijelo koje je izdalo nalog da je, prema pravu države izvršenja, vremenski ograničeno izvršavanje europskog istražnog naloga iz stavka 1. ovog članka na vrijeme kraće nego li je u domaćem pravu, istekom roka propisanog pravom države izvršenja, nadležno pravosudno tijelo zatražiti će predaju predmeta koji mogu poslužiti kao dokaz ili obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja o povlačenju naloga.

Izvršenje europskog istražnog naloga za privremeno
oduzimanje predmeta koji će poslužiti kao dokaz

Članak 42.a.p

(1) Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo zaprimi europski istražni nalog za privremeno oduzimanje predmeta koji će poslužiti kao dokaz, bez odgode poduzima radnje potrebne za njegovo izvršenje u skladu s domaćim pravom.

(2) Obavijest o poduzetim radnjama radi izvršenja europskog istražnog naloga iz stavka 1. ovog članka dostavlja se tijelu koje je izdalo nalog bez odgode.

(3) Ako je domaćim pravom ograničeno trajanje privremene mjere iz stavka 1. ovog članka, o tom ograničenju nadležno tijelo koje izvršava nalog, obavijestit će državu izdavanja naloga koja ima mogućnost poduzimanja drugih potrebnih radnji u svrhu osiguranja dokaza."

Članak 22.

Naziv glave III. mijenja se i glasi "NALOG ZA OSIGURANJE IMOVINE".

Članak 23.

Naslov iznad članka 43. i članak 43. brišu se.

Članak 24.

Naslov iznad članka 44. i članak 44. mijenjaju se i glase:

"Nalog za osiguranje imovine

(1) Nadležno državno odvjetništvo izdat će nalog za osiguranje oduzimanja imovine iz članka 2. točke 10. ovog Zakona koja se nalazi u drugoj državi članici u svrhu omogućavanja naknadnog oduzimanja te imovine za potrebe kaznenih postupaka koji se vode u Republici Hrvatskoj.

(2) Nadležno županijsko državno odvjetništvo će ispuniti potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 2.) i ovjeriti točnost njezina sadržaja te ih s odlukom neposredno dostaviti nadležnom tijelu državu članice za koju opravdano vjeruje da se u njoj nalaze predmeti ili imovina, odnosno boravište fizičke osobe ili sjedište pravne osobe kod koje se oni nalaze.

(3) Ako rješenje o osiguranju oduzimanja imovine bude ukinuto ili preinačeno, nadležno državno odvjetništvo dužno je o tome odmah obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(4) Dostava rješenja o osiguranju oduzimanja imovine protivniku osiguranja može biti odgođena samo iznimno na prijedlog državnog odvjetnika ako je to nužno da se ne ugrozi svrha oduzimanja imovine. Dostava rješenja može se odgoditi najdulje 30 dana od njegova donošenja."

Članak 25.

Članak 45. mijenja se i glasi:

"(1) Nadležno županijsko državno odvjetništvo će, po primitku naloga za osiguranje oduzimanja imovine bez odgode poduzeti mjere potrebne za njegovo priznanje i izvršenje, osim ako iz nekog od razloga iz članka 47. i 48. ovog Zakona odbije ili odgodi priznanje i izvršenje naloga. Ako odluku o priznanju i izvršenju donosi sud, odluka mora biti donesena u roku od 24 sata. O donesenoj odluci kao i izvršenju odluke, županijsko državno odvjetništvo će bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(2) Mjere osiguranja potrebne za izvršenje naloga za osiguranje oduzimanja imovine poduzimaju se u skladu s domaćim pravom. Prilikom izvršenja naloga za osiguranje oduzimanja imovine, ako je nalog izdan u odnosu na mjeru koja nije predviđena domaćim pravom, sud će, postupiti na način kako je to zatraženo nalogom, ako takvo postupanje nije u suprotnosti s temeljnim načelima domaćeg pravnog poretka."

Članak 26.

Članak 46. mijenja se i glasi:

"(1) Trajanje mjera osiguranja oduzimanja imovine određuje se sukladno domaćem pravu. Ako tako određeno trajanje može prouzročiti ukidanje mjera osiguranja oduzimanja imovine, nadležno županijsko državno odvjetništvo će o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog radi njegovog očitovanja.

(2) Nadležni sud može, cijeneći okolnosti slučaja i zahtjeve države izdavanja, odrediti drugačije trajanje mjera osiguranja oduzimanja imovine.

(3) Po primitku obavijesti tijela koje je izdalo nalog za osiguranje oduzimanja imovine da je nalog u državi izdavanja ukinut, nadležno pravosudno tijelo će odmah ukinuti mjere određene u svrhu osiguranja oduzimanja imovine."

Članak 27.

U članku 47. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

"3. djelo za koje je izdan nalog, ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu, osim ako se odnosi na kazneno djelo obuhvaćeno kategorijama kaznenih djela navedenih u članku 10. ovog Zakona. Za fiskalna djela izvršenje naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja."

Članak 28.

Članak 48. mijenja se i glasi:

"(1) Tijelo nadležno za donošenje odluke o priznanju i izvršenju naloga može rješenjem odgoditi izvršenje naloga za osiguranje imovine:

1. ako bi izvršenje naloga moglo ugroziti istragu koja je u tijeku pred nadležnim domaćim tijelom i to za ono vrijeme u kojem su imovina ili predmeti iz naloga nužni za provođenje te istrage,

2. ako su imovina ili predmeti iz naloga već osigurani nalogom tijekom kaznenog postupka pred domaćim pravosudnim tijelom, do ukidanja tog naloga,

3. ako je nalog izdan u cilju omogućavanja naknadnog oduzimanja imovine, a ta je imovina već osigurana u postupku pred domaćim tijelom, do ukidanja tog naloga, a nakon toga će izvršiti nalog dajući mu prednost pred eventualnim budućim nalogima domaćih tijela.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovog članka mora sadržavati razloge odgode i ako je moguće očekivano trajanje odgode. Žalba protiv ovog rješenja nije dopuštena.

(3) Nadležno županijsko državno odvjetništvo će odmah obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja o odgodi izvršenja naloga za osiguranje imovine, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(4) Po prestanku razloga za odgodu, nadležno županijsko državno odvjetništvo će odmah predložiti sudu priznanje i izvršenje naloga za osiguranje oduzimanja imovine i o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog na način predviđen u stavku 2. ovog članka.

(5) Nadležno pravosudno tijelo će obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o mogućoj primjeni dodatnih mjera osiguranja imovine iz naloga."

Članak 29.

Članak 49. mijenja se i glasi:

"Prijenos imovine osigurane u smislu odredbe članka 45. ovog Zakona vrši se na temelju odredbi glave V. ovog Zakona."

Članak 30.

Glava IV. EUROPSKI NALOG ZA PRIBAVLJANJE DOKAZA, te naslovi iznad članaka i članci 50. do 62. brišu se.

Članak 31.

Iza glave VIII.B dodaju se naziv glave i glava VIII.C, te članak 131.a.j koji glase:

"GLAVA VIII.C

PRILOZI

Članak 131.a.j

U prilogu ovog Zakona nalaze se prilozi 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14.A, 14.B i 14.C koji su sastavni dio ovog Zakona."

Članak 32.

Postupci koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovog Zakona, dovršit će se po odredbama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/10, 81/13, 124/13 i 26/15).

Članak 33.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

PRILOG 14.A**EUROPSKI ISTRAŽNI NALOG (EIN)**

Ovaj EIN izdalo je nadležno tijelo. Tijelo izdavatelj potvrđuje da je izdavanje EIN-a potrebno i proporcionalno u svrhu postupka navedenog u njemu, uzimajući u obzir prava osumnjičenika ili okrivljenika, te da su zatražene istražne mjere mogle biti određene pod istim uvjetima u sličnom domaćem slučaju. Tražim provođenje istražne mjere ili mjera navedenih u nastavku, uzimajući u obzir povjerljivost istrage, te prijenos dokaza pribavljenih izvršenjem EIN-a.

ODJELJAK A

Država izdavateljica:

.....

Država izvršiteljica:

.....

ODJELJAK B: Žurnost

Molimo navedite postoji li potreba za žurnim postupkom zbog

- ☐ Prikrivanja ili uništavanja dokaza
- ☐ Skorog datuma suđenja
- ☐ Bilo kojeg drugog razloga

Molimo navesti u nastavku:

Rokovi za izvršenje EIN-a utvrđeni su u Direktivi .../.../EU¹. Međutim, ako je potreban kraći ili određeni rok, molimo navesti datum i razlog:

.....

.....

ODJELJAK C: Istražna(-e) mjera(-e) koju(-e) treba provesti

1. Opišite traženu pomoć/istražnu(-e) mjeru(-e) I navedite, ako je primjenjivo, radi li se o jednoj od sljedećih istražnih mjera:

.....

.....

.....

.....

- ☐ Pribavljanje informacija ili dokaza koji su već u posjedu tijela izvršitelja
- ☐ Pribavljanje informacija sadržanih u bazama podataka policije ili pravosudnih tijela
- ☐ Saslušanje
 - ☐ svjedok
 - ☐ stručnjak
 - ☐ osumnjičenik ili okrivljenik
 - ☐ žrtva
 - ☐ treća strana
- ☐ Identifikacija osoba koje imaju pretplatu na određeni telefonski broj ili IP-adresu
- ☐ Privremeni premještaj osobe kojoj je oduzeta sloboda u državu izdavateljicu
- ☐ Privremeni premještaj osobe kojoj je oduzeta sloboda u državu izvršiteljicu

¹ SL L 130, 1.5.2014.

- ☐ Saslušanje putem videokonferencijskog prijenosa ili druge vrste audiovizualnog prijenosa
 - ☐ svjedok
 - ☐ stručnjak
 - ☐ osumnjičenik ili okrivljenik
- ☐ Saslušanje putem telefonske konferencijske veze
 - ☐ svjedok
 - ☐ stručnjak
- ☐ Informacije o bankovnim i drugim financijskim računima
- ☐ Informacije o bankovnom i drugom financijskom poslovanju
- ☐ Istražna mjera koja podrazumijeva prikupljanje dokaza u stvarnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog razdoblja
 - ☐ praćenje bankovnog ili drugog financijskog poslovanja
 - ☐ kontrolirane isporuke
 - ☐ ostalo
- ☐ Tajne istrage
- ☐ Presretanje telekomunikacija
- ☐ Privremena(-e) mjera(-e) za sprečavanje uništenja, mijenjanja, pomicanja, prijenosa ili uklanjanja predmeta koji se mogu upotrijebiti kao dokaz.

ODJELJAK D: Odnos prema ranijem EIN-u

Navesti je li ovaj EIN nadopunjuje raniji EIN. Ako je primjenjivo, navedite informacije od važnosti za identifikaciju prethodnog EIN-a (datum izdavanja EIN-a, tijelo kojem je EIN prosljeđen i, ako je poznato, datum prosljeđivanja EIN-a te referentne brojeve koje su dali tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj):

.....

.....

Ako je primjenjivo, molimo navesti također je li EIN već bio upućen nekoj drugoj državi članici u istom predmetu:

.....

.....

ODJELJAK E: Identitet dotične osobe

1. Navedite sve podatke, u mjeri u kojoj su poznati, o identitetu i. fizičke(-ih) ili ii. pravne(-ih) osobe(-a) na koju(-e) se odnosi istražna mjera (ako se radi o više osoba, navedite podatke o svakoj osobi):

i. U slučaju fizičke(-ih) osobe(-a)

Prezime:

Ime(-na):

Druga imena, ako postoje:

Pseudonimi, ako postoje:

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja:

Vrsta i broj identifikacijskog(-ih) dokumenta(-ata) (osobna iskaznica, putovnica), ako je poznato:

.....

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Boravište i/ili poznata adresa; ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu:

.....

Jezik(-ci) koje osoba razumije:

.....

ii. U slučaju pravne(-ih) osobe(-a)

Naziv:.....

Vrsta pravne osobe:.....

Skraćeni naziv, uobičajeni naziv ili poslovni naziv, ako postoje:

.....

Registrirano sjedište:.....

Registarski broj:.....

Adresa pravne osobe:.....

Naziv predstavnika pravne osobe:

Molimo opišite trenutnu ulogu dotične osobe u postupku:

☐ osumnjičenik ili okrivljenik

☐ žrtva

☐ svjedok

☐ stručnjak

☐ treća strana

☐ ostalo (molimo navedite):

2. Molimo navedite lokaciju na kojoj se treba provesti istražna mjera, ako se razlikuje od gore navedene adrese:

.....

.....

3. Navedite bilo koje druge podatke koji će biti od pomoći prilikom izvršenja EIN-a:

.....

.....

ODJELJAK F: Vrsta postupka za koji je izdan EIN:

☐ (a) u odnosu na kazneni postupak koji pokreće pravosudno tijelo ili koji se može pokrenuti pred tim tijelom za kazneno djelo prema nacionalnom pravu države izdavateljice; ili

☐ (b) postupak koji pokreću upravna tijela za djela koja su kažnjiva prema nacionalnom pravu države izdavateljice jer predstavljaju kršenja pravnih pravila i ako odluka može dovesti do postupka pred sudom koji posebno ima nadležnost u kaznenim stvarima; ili

☐ (c) postupak koji pokreću pravosudna tijela za djela koja su kažnjiva prema nacionalnom pravu države izdavateljice jer predstavljaju kršenja pravnih pravila i ako odluka može dovesti do postupka pred sudom koji posebno ima nadležnost u kaznenim stvarima;

☐ (d) u vezi s postupcima iz točaka (a), (b) i (c) koji se odnose na kaznena djela ili kršenja za koje se pravnu osobu može pozvati na odgovornost ili je se može kazniti u državi izdavateljici.

ODJELJAK G: Razlozi za izdavanje EIN-a

1. Sažetak činjenica

Navedite razloge zašto je EIN izdan, uključujući sažetak osnovnih činjenica, opis kaznenih djela koji se stavljaju na teret ili su pod istragom, fazu istrage, razloge za bilo koje faktore rizika i sve druge relevantne informacije.

.....

.....

2. Vrsta i pravna klasifikacija kaznenog(-ih) djela zbog kojeg(-ih) je izdan EIN i zakonska odredba/kodeks koji se primjenjuje:

3. Je li kazneno djelo za koje se izdaje EIN kažnjivo u državi izdavateljici kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode u najduljem trajanju od najmanje tri godine, kako je definirano pravom države izdavateljice i uključeno u dolje navedeni popis kaznenih djela? (molimo označite odgovarajuće polje)

- ☐ sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji
- ☐ terorizam
- ☐ trgovanje ljudima
- ☐ spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija
- ☐ nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima
- ☐ nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima
- ☐ korupcija
- ☐ prijevara, uključujući i one koje ugrožavaju financijske interese Europske unije u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica
- ☐ pranje prihoda stečenog kaznenim djelom
- ☐ krivotvorenje valute, uključujući euro
- ☐ računalni kriminalitet
- ☐ kaznena djela protiv okoliša, uključujući i nedopuštenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama te ugroženim biljnim vrstama i sortama
- ☐ olakšavanje neovlaštenog ulaska i boravka
- ☐ ubojstvo, teška tjelesna ozljeda
- ☐ nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom
- ☐ otmica, protupravno oduzimanje slobode i uzimanje talaca
- ☐ rasizam i ksenofobija
- ☐ organizirana ili oružana pljačka
- ☐ nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela
- ☐ varanje
- ☐ reketarenje i iznuda
- ☐ krivotvorenje i piratstvo proizvoda
- ☐ krivotvorenje administrativnih isprava i trgovina njima
- ☐ krivotvorenje sredstava plaćanja
- ☐ nedopuštena trgovina hormonskim tvarima i drugim stimulansima rasta
- ☐ nedopuštena trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima
- ☐ trgovina ukradenim vozilima
- ☐ silovanje
- ☐ podmetanje požara
- ☐ kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda
- ☐ protupravno oduzimanje zrakoplova ili brodova
- ☐ sabotaža

ODJELJAK H: Dodatni zahtjevi za određene mjere

Ispunite odjeljke od važnosti za zatraženu(-e) istražnu(-e) mjeru(-e):

ODJELJAK H1: Premještaj osobe kojoj je oduzeta sloboda

1. Ako se u svrhu istrage traži privremeni premještaj u državu izdavateljicu osobe kojoj je oduzeta sloboda, navedite je li osoba pristala na navedenu mjeru:

- ☐ Da ☐ Ne ☐ Tražim da se zatraži pristanak dotične osobe

2. Ako se u svrhu istrage traži privremeni premještaj u državu izvršenja osobe kojoj je oduzeta sloboda, navedite je li ta osoba pristala na navedenu mjeru:

☐ Da ☐ Ne

ODJELJAK H2: Videokonferencija ili telefonska konferencija ili druga vrsta audiovizualnog prijenosa

Ako se traži saslušanje putem videokonferencije ili telefonske konferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa:

Molimo navedite naziv tijela koje će obaviti saslušanje (podaci za kontakt/jezik):

.....

Molimo navedite zašto tražite ovu mjeru:

.....

- ☐ (a) saslušanje putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa:
 - ☐ osumnjičenik ili okrivljenik dao je svoj pristanak
- ☐ (b) saslušanje putem telefonske konferencije

ODJELJAK H3: Privremene mjere

Ako se traži privremena mjera za sprečavanje uništenja, mijenjanja, pomicanja, prijenosa ili uklanjanja predmeta koji se može upotrijebiti kao dokaz, molimo navedite sljedeće:

- ☐ hoće li se predmet prenijeti u državu izdavateljicu
- ☐ hoće li predmet ostati u državi izvršiteljici; molimo navedite procijenjeni datum:

za ukidanje privremene mjere:.....

za podnošenje naknadnog zahtjeva u vezi s predmetom:.....

ODJELJAK H4: Informacije o bankovnim i drugim financijskim računima

1. Ako se traže informacije o bankovnim ili drugim financijskim računima koje osoba posjeduje ili nadzire, za svaki molimo navedite razloge zašto mjeru smatrate važnom za kazneni postupak i na temelju čega pretpostavljate da banke u državi izvršiteljici posjeduju račun:

- ☐ informacije o bankovnim računima koje osoba posjeduje ili po kojima ima punomoć
- ☐ informacije o drugim financijskim računima koje osoba posjeduje ili po kojima ima punomoć.....

.....

2. Ako se traže informacije o bankovnom ili drugom financijskom poslovanju, za svako molimo navedite razloge zašto mjeru smatrate važnom za kazneni postupak:

- ☐ informacije o bankovnom poslovanju
- ☐ informacije o drugom financijskom poslovanju

.....

.....

Navedite relevantno razdoblje i povezane račune:

.....

ODJELJAK H5: Istražne mjere koje podrazumijevaju prikupljanje dokaza u stvarnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog razdoblja

Ako se traži takva istražna mjera, molimo navedite razloge zašto zatražene informacije smatrate važnima za kazneni postupak:

.....

ODJELJAK H6: Tajne istrage

Ako se traži tajna istraga, molimo navedite razloge zašto smatrate da bi ta istražna mjera mogla biti važna za kazneni postupak:

.....

ODJELJAK H7: Presretanje telekomunikacija

1. Ako se traži presretanje telekomunikacija, molimo navedite razloge zašto tu istražnu mjeru smatrate važnom za kazneni postupak:

.....

2. Molimo navedite sljedeće podatke:

(a) podatke u svrhu identifikacije subjekta presretanja:

.....

(b) traženo trajanje presretanja:

.....

(c) tehničke podatke (posebno ciljnog identifikatora - kao što su mobilni telefon, fiksni telefon, adresa e-pošte, internetska veza), radi osiguravanja izvršenja EIN-a:

.....

3. Molimo navedite svoje opredjeljenje u smislu metode izvršenja

☐ neposredni prijenos

☐ bilježenje i naknadni prijenos

Molimo navedite tražite li također prijepis, dekodiranje ili dešifriranje materijala koji se presreće*:

.....

* Molimo imajte na umu da troškove svih prijepisa, dekodiranja ili dešifriranja mora podmiriti država izdavateljica.

ODJELJAK I: Formalnosti i postupci koji se zahtijevaju pri izvršenju

1. Označite i ispunite, ako je primjenjivo

☐ Traži se da se tijelo izvršitelj pridržava sljedećih formalnosti i postupaka(...):

.....

2. Označite i ispunite, ako je primjenjivo

☐ Traži se da jedan ili više službenika države izdavateljice pomaže nadležnim tijelima države izvršenja pri izvršenju EIN-a.

Podaci za kontakt službenika:

.....

Jezici koji se mogu koristiti u komunikaciji:

.....

ODJELJAK J: Pravna sredstva

1. Molimo navedite je li već upotrijebljeno pravno sredstvo protiv izdavanja EIN-a i, ako je upotrijebljeno, molimo navedite pojedinosti (opis pravnog sredstva, uključujući potrebne korake i rokove):

.....

2. Tijelo u državi izdavateljici koje može pružiti više informacija o postupcima za upotrebu pravnih sredstava u državi izdavateljici i o dostupnosti pravne pomoći te tumačenja i prevođenja:

Naziv:.....

Osoba za kontakt (ako postoji):.....

Adresa:.....

Tel. (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):

.....

Telefaks (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):

E-pošta:.....

ODJELJAK K: Podaci o tijelu koje je izdalo EIN

Označite vrstu tijela koje je izdalo EIN:

☐ pravosudno tijelo

☐ *bilo koje drugo nadležno tijelo, kako je definirano pravom države izdavanja

* Molimo također ispuniti odjeljak (L)

Naziv tijela:

.....

Ime predstavnika/kontaktna točka:

.....

Br. spisa:

Adresa:.....

Tel. (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):.....

Telefaks (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):.....

E-pošta:.....

Jezici na kojima je moguće komunicirati s tijelom izdavateljem:

.....

Ako se razlikuju od gore navedenih, podaci za kontakt osobe ili osoba ako su potrebne dodatne informacije ili za poduzimanje praktičnih mjera za prijenos dokaza:

Ime/funkcija/organizacija:.....

Adresa:.....

E-pošta/tel. br. za kontakt:.....

Potpis tijela izdavatelja i/ili njegova predstavnika kao ovjera točnosti i ispravnosti sadržaja EIN-a:

Naziv:.....

Dužnost koju obavlja (funkcija/rang):.....

Datum:.....

Službeni pečat (ako postoji):

ODJELJAK L: Podaci o pravosudnom tijelu koje je potvrdilo EIN

Molimo navedite vrstu pravosudnog tijela koje je potvrdilo ovaj EIN:

☐ (a) sudac ili sud

☐ (b) istražni sudac

☐ (c) javni tužitelj

Službeni naziv tijela potvrđivanja:

.....

Ime njegova predstavnika:

.....

Dužnost koju obavlja (funkcija/rang):

.....

Br. spisa:

.....

Adresa:

.....

Tel. (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):

.....

Telefaks (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):

.....

E-pošta:

.....

Jezici na kojima je moguće komunicirati s tijelom potvrđivanja:

.....

Molimo navedite bi li glavna kontaktna točka za tijelo izvršitelja trebalo biti:

☐ tijelo izdavatelj

☐ tijelo potvrđivanja

Potpis i podaci o tijelu potvrđivanja

Naziv:

.....

Dužnost koju obavlja (funkcija/rang):

.....

Datum:

.....

Službeni pečat (ako postoji):

PRILOG 14.B**POTVRDA PRIMITKA EIN-a**

Ovaj obrazac ispunjava tijelo države izvršenja koje je primilo EIN naveden u nastavku.

(A) PREDMETNI EIN

Tijelo koje je izdalo EIN:

.....
 Broj spisa:.....

Datum izdavanja:.....

Datum primitka:.....

(B) TIJELO KOJE JE PRIMILO EIN ²

Službeni naziv nadležnog tijela:

.....
 Ime njegova predstavnika:

.....
 Dužnost koju obavlja (funkcija/rang):

.....
 Adresa:

.....
 Tel. (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):.....

Telefaks (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):.....

E-pošta:.....

Broj spisa:.....

Jezici na kojima je moguće komunicirati s tijelom:

(C) (PREMA POTREBI) NADLEŽNO TIJELO KOJEM JE TIJELO POD (B) PROSLIJEDILO EIN

Službeni naziv tijela:

.....
 Ime njegova predstavnika:

.....
 Dužnost koju obavlja (funkcija/rang):

.....
 Adresa:

.....
 Tel. (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):

Telefaks (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):

E-pošta:

Datum prosljeđivanja:.....

Broj spisa:.....

Jezik(-ci) koji se može(-gu) koristiti u komunikaciji:

.....

² Ovaj dio ispunjava svako tijelo koje je primilo EIN. Ova obveza odnosi se na tijelo nadležno za priznanje i izvršenje EIN-a te, prema potrebi, na središnje tijelo ili tijelo koje je EIN prosljedilo nadležnom tijelu.

(D) SVE DRUGE INFORMACIJE KOJE MOGU BITI OD VAŽNOSTI TIJELU
IZDAVATELJU:

.....
.....
.....

(E) POTPIS I DATUM

Potpis:.....

Datum:.....

Službeni pečat (ako postoji):

PRILOG 14.C**OBAVJEŠĆIVANJE**

Ovaj obrazac služi za obavješćivanje države članice o presretanju telekomunikacija koje će se izvršiti ili koje je izvršeno na njezinu državnom području bez njezine tehničke pomoći. Ovim obavješćujem (obaviještena država članica) o presretanju.

(A)³ NADLEŽNO TIJELO

Službeni naziv nadležnog tijela države članice koja presreće:

.....

Ime njegova predstavnika:

.....

Dužnost koju obavlja (funkcija/rang):

.....

Adresa:

.....

.....

.....

Tel. (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):.....

Telefaks (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada):.....

E-pošta:.....

Broj spisa:.....

Datum izdavanja:.....

Jezici na kojima je moguće komunicirati s tijelom:

.....

(B) INFORMACIJE O PRESRETANJU

I. Informacije o trenutačnom stanju: ovo obavješćivanje odvija se (molimo označite)

- ☐ prije presretanja
- ☐ tijekom presretanja
- ☐ nakon presretanja

II. (Predviđeno) trajanje presretanja (ako je poznato tijelu izdavatelju):

....., počevši od

III. Cilj presretanja: (telefonski broj, IP-broj ili e-pošta)

.....

IV. Identitet dotičnih osoba

Navedite, u mjeri u kojoj su poznati, sve podatke o identitetu i. fizičke(-ih) ili ii. pravne(-ih) osobe(-a) protiv koje(-ih) se vodi ili bi se mogao voditi postupak:

i. U slučaju fizičke(-ih) osobe(-a)

Prezime:.....

Ime(-na):.....

Druga imena, ako postoje:.....

Pseudonimi, ako postoje:

Spol:.....

Državljanstvo:.....

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja:

Datum rođenja:.....

³ U daljnjoj prepisci s državom izdavanja trebalo bi se obratiti tijelu na koje se ovdje upućuje

Mjesto rođenja:.....

Boravište i/ili poznata adresa; ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu:.....

Jezik(-ci) koje osoba razumije:.....

ii. U slučaju pravne(-ih) osobe(-a).....

Naziv:.....

Vrsta pravne osobe:.....

Skraćeni naziv, uobičajeni naziv ili poslovni naziv, ako postoje:.....

Registrirano sjedište:.....

Registarski broj:.....

Adresa pravne osobe:

Ime i podaci za kontakt predstavnika pravne osobe:.....

V. Informacije o svrsi presretanja:

Navedite sve potrebne informacije, uključujući opis predmeta, pravnu klasifikaciju kaznenog(-ih) djela i primjenjive zakonske odredbe/kodeks, kako bi se obaviještenom tijelu omogućila procjena sljedećeg:

☐ bi li presretanje bilo dopušteno u sličnom domaćem slučaju i može li se koristiti pribavljenim materijalom u sudskom postupku

☐ ako je presretanje već izvršeno, može li se taj materijal koristiti u sudskom postupku

Molimo imajte na umu da se svaki prigovor na presretanje ili korištenje prethodno presretanim materijalom mora uložiti najkasnije 96 sati od primitka ove obavijesti.

(C) POTPIS I DATUM

Potpis:.....

Datum:.....

Službeni pečat (ako postoji):

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. U članku 1. stavku 1. dodaje se nova točka kojom se u postojeći Zakon uvodi novi instrument pravosudne suradnje-europski istražni nalog. U stavku 2. dodaju se podstavci 13. i 14. u kojem se navode nazivi Direktiva koje se implementiraju ovim izmjenama i dopunom. Obzirom da Direktiva 2014/41/EU o europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima zamjenjuje Okvirne odluke Vijeća 2003/577/PUP i 2008/978/PUP, u prijašnjoj točki 2. (nalog za osiguranje imovine i dokaza) brisana je riječ dokaza, a prijašnja točka 3. se briše. Na isti način je cjelokupan tekst Zakona usklađen s ovim izmjenama.

Člankom 2. definira se europski istražni nalog. U skladu s ranije navedenim izmjenama mijenja se definicija naloga za osiguranje oduzimanja imovine te definicija imovine. Definicije europskog naloga za pribavljanje dokaza i dokaza se brišu.

Člankom 3. dodaje se novi članak 3.a koji uređuje načelo poštivanja temeljnih ljudskih prava. Konkretno, prilikom izdavanja europskog uhiđenog naloga i europskog istražnog naloga, tijelo izdavanja trebalo bi obratiti posebnu pozornost na osiguranje punog poštovanja prava sadržanih u članku 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima Europske unije (Povelja). Pretpostavka nedužnosti i prava na obranu u kaznenom postupku osnova su temeljnih prava priznatih u Povelji u području kaznenog pravosuđa. Svako ograničavanje tih prava putem ograničenja osobne slobode i provođenja dokaznih radnji trebalo bi biti u potpunosti usklađeno sa zahtjevima utvrđenima u članku 52. Povelje s obzirom na nužnost, proporcionalnost i ciljeve koje bi trebalo postići.

Člankom 4. dodaje se tijelo nadležno za zaprimanje europskog istražnog naloga izdanog od stranog pravosudnog tijela.

Člankom 5. usklađuje se terminologija s izmjenama nastalima uvođenjem novog instrumenta pravosudne suradnje.

Člankom 6. dodaje se nadležno tijelo za izdavanje europskog istražnog naloga.

Člancima 7., 8., 9. i 10. usklađena je terminologija s izmjenama nastalima uvođenjem novog instrumenta pravosudne suradnje.

Člankom 11. iza članka 17. važećeg Zakona dodaje se članak 17.a kojim se uređuje pravo tražene osobe da po uhićenju u državi izvršenja, u Republici Hrvatskoj kao državi izdavanja odredi branitelja. U tu svrhu, a sukladno odredbama odnosno Direktive, traženoj se osobi dostavlja lista odvjetnika koju sastavlja Hrvatska odvjetnička komora koji su spremni postupati u ovakvim postupcima. Naime, postupci po europskom uhiđenom nalogu su vrlo specifični zbog potrebe da se zbog kratkoće rokova često komunicira i izvan standardnog radnog vremena i na stranom jeziku pa se ukazuje smislenim navesti osobe koje su spremne preuzeti postupanje u takvim postupcima shodno svojim profesionalnim mogućnostima i usmjerenjima. Nadalje, kako bi se otklonile nejasnoće u vezi načina sudjelovanja branitelja u državi izdavanja u postupku u državi izvršenja, izričito je propisano da se uloga branitelja u državi izdavanja sastoji u pružanju informacija i savjeta u svrhu učinkovitog ostvarivanja prava tražene osobe.

Člankom 12. mijenja se članak 24. koncepcijski i sadržajno. Naime, sve odredbe kojima je u temeljnom tekstu Zakona uređen postupak pred sucem istrage prebačene su u članak 24.a radi preglednosti, dok su u članku 24. zadržane samo odredbe koje se odnose na postupak pred policijom i državnim odvjetnikom. Tako je u stavku 1. izričito predviđeno kako će se tražena osoba upoznati s pravima uhićene osobe u skladu domaćim kaznenim postupovnim pravom. Uzimajući u obzir da se u vrlo kratkom roku uhićenik dovodi pred državnog odvjetnika kojeg isti ispituje o osobnim podacima, povezanosti s državom izdavanja, upoznaje ga s njegovim pravima i procesnim mogućnostima (u smislu pristanka na predaju, odricanja od načela specijalnosti i slično) te posebno ističući ulogu državnog odvjetnika u ovim postupcima u smislu ulaganja žalbe na rješenja o predaji te uspostavljen sustav neposredne komunikacije između pravosudnih tijela u okviru pravosudne suradnje, namjera je zakonodavca da državni odvjetnik zadrži aktivnu ulogu u ovoj fazi postupka koja se sastoji u poduzimanju odgovarajućih radnji u svrhu ograničavanja prava tražene osobe na zahtjev države izdavanja, kao i pravovremenog omogućavanja uspostave kontakta tražene osobe s braniteljem u državi izdavanja. Ujedno se ističe da je sadržaj pouke o pravima koju daje državni odvjetnik detaljno propisan kroz implementaciju svih prava propisanih Direktivom kao minimalni standard, a zadržavajući i prava koja su i dosad bila osigurana traženoj osobi odgovarajućom primjenom odredbi Zakona o kaznenom postupku.

Člankom 13. mijenja se članak 24.a koji se sada u cijelosti odnosi na postupak pred sucem istrage. Osim opisane izmjene u smislu koncentracije odredbi koje se tiču postupka pred sucem istrage u jedan članak i izmjene koja se odnosi na izričito navođenje tumača kojeg će se pozvati na ročište za određivanje istražnog zatvora, ukoliko za tim postoji potreba, jedina značajna sadržajna izmjena odnosi se na propisivanje obvezne prisutnosti branitelja tražene osobe u postupku pred sucem istrage. Naime, ovakvo uređenje slijedi namjeru zakonodavca da traženoj osobi osigura branitelja u trenutku kada izjave tražene osobe mogu utjecati na daljnji tijek postupka u smislu pristanka na predaju, odricanje od načela specijalnosti, prava koja proizlaze iz njegove povezanosti s Republikom Hrvatskom kao državom izvršenja i druga procesna prava. Ovakvo rješenje nadovezuje se na rješenje koje je postojalo u temeljnom Zakonu gdje je ovo pravo traženoj osobi bilo zajamčeno prilikom ispitivanja koje je provodio državni odvjetnik, a koje je uključivalo uzimanje izjave o pristanku na predaju i odricanje od primjene načela specijalnosti. Budući da je uzimanje ove izjave kao i sve posljedice koje davanjem takve izjave nastupaju sada propisano u nadležnost suca istrage, nužnim se ukazuje i izmijeniti tekst temeljnog Zakona u tom smislu. Slijedom navedenog, ako tražena osoba nema branitelja, sud će mu postaviti branitelja po službenoj dužnosti smislenom primjenom odredbi Zakona o kaznenom postupku koji u ovim postupcima supsidijarno primjenjuje.

Člankom 14. u članku 24.c dodaje se novi stavak, kojim se propisuje situacija kad je rješenje domaćeg suda kojim se odobrava predaja osobe u postupku po europskom uhidbenom nalogu postalo pravomoćno, a nastupile su okolnosti zbog kojih bi se predaja morala odbiti ili obustaviti postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga, a zbog problema nastalih u praksi zbog toga što isto nije regulirano zakonom.

Člankom 15. mijenja se postojeći stavak 3. članka 26. u svrhu usklađivanja vrste mjera koje se mogu primijeniti tijekom izvršenja europskog uhidbenog naloga umjesto istražnog zatvora s rješenjima iz domaćeg postupka definiranih Zakonom o kaznenom postupku na način da se osim mjera opreza može odrediti i jamstvo.

Člankom 16. mijenja se postojeća odredba članka 33. Zakona obzirom da je sadržajno predstavljala doslovno prepisanu odredbu članka 28. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP, odnosno ista nije bila razrađena i nije propisivala postupanje domaćih tijela, a što je rezultiralo:

- neujednačenom sudskom praksom,
- sklapanjem sporazuma između domaćih sudova i nadležnih tijela države izdavanje čiji predmet je bila tražena osoba, a u cilju njezine privremene predaje,
- neodređenim trajanjem istražnog zatvora radi predaje u predmetima u kojima je predaja tražene osobe odgođena do pravomoćnog okončanja domaćeg postupka.

Stoga je bilo potrebno izmijeniti postojeću odredbu kako bi se otklonile nejasnoće uzrokovane nedovoljno jasnom zakonskom normom te definirao odnos između odgode i privremene predaje, kao i računanje vremena provedenog u državi izvršenja kojoj je tražena osoba privremena predana.

Člankom 17. izmijenjen je članak 34. uzimajući u obzir da je izmijenjenim člankom 33. sada regulirana i privremeni premještaj tražene osobe u tijeku postupka izvršenja europskog uhiđenog naloga te isti sada regulira samo ispitivanje tražene osobe na prijedlog države izdavanja od strane domaćeg suda tijekom postupka izvršenja europskog uhiđenog naloga.

Člankom 18. izmijenjen je stavak 6. postojećeg članka 35. Zakona na način da su dodane riječi "a novo vrijeme predaje nije dogovoreno s nadležnim tijelima države izdavanja". Ova izmjena predstavlja usklađivanje Zakona s praksom Europskog suda.

Člankom 19. izmijenjen je stavak 1. članka 38. postojećeg Zakona kako bi se jasnije reguliralo značenje i pravne posljedice načela specijalnosti. Sadržajno predloženi stavak 1. članka 38. odgovara postojećem stavku 1. članka 38., ali udovoljava načelu *lex certa*.

Novi stavci 3. i 4. u većem dijelu sadržajno odgovaraju točkama 5. i 6. postojećeg stavka 2. članka 38. Zakona. Međutim, zbog jasnoće norme, kao i premošćivanja uočenih pravnih praznina bilo je potrebno jasno propisati postupanje domaćih tijela u slučajevima kada nisu ispunjeni uvjeti iz točaka 1. do 4. postojećeg stavka 2. članka 38. Zakona. Naime, u praksi je uočen negativni sukob nadležnosti u pogledu uzimanja izjave tražene osobe o učincima načela specijalnosti. Predloženim stavcima 3. i 4. članka 38. jasno je regulirana nadležnost za uzimanje navedene izjave, kao i način postupanja ukoliko se predana osoba ne odrekne primjene načela specijalnosti. U tom smislu propisana je i dokumentacija koja se dostavlja državi izvršenja u cilju dobivanja suglasnosti za vođenje postupka, a koja nije jasno propisana postojećim rješenjem.

Člankom 20. mijenja se članak 39. stavak 2. točka 2. važećeg Zakona u svrhu nomotehničkog usklađenja. Naime, mijenjanjem članka 38. došlo je do pomicanja stavaka zbog čega je potrebno izmijeniti i druge zakonske odredbe koje se pozivaju na stare oznake stavaka.

Člankom 21. dodana je nova glava II.A, kojom se u važeći Zakon uvodi novi instrument pravosudne suradnje, a radi prenošenja u domaće zakonodavstvo Direktive 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima.

Člankom 42.a definirano je područje primjene europskog istražnog naloga.

Člankom 42.b propisana su tijela nadležna za izdavanje europskog istražnog naloga. Europski istražni nalog izdaje pravosudno tijelo koje vodi postupak. Ukoliko se radi o postupku koji vodi upravno tijelo, izdati će ga prekršajni sud na prijedlogu tog tijela. Ujedno je propisan obvezni sadržaj europskog istražnog naloga.

Člankom 42.c propisani su uvjeti za izdavanje europskog istražnog naloga.

Člankom 42.d propisani su posebni uvjeti za izdavanje europskog istražnog naloga.

Člankom 42.e propisan je način prosljeđivanja europskog istražnog naloga.

Člankom 42.f uređena je situacija kada se već izdani europski istražni nalog dopunjuje.

Člankom 42.g uz generalnu odredbu o troškovima, ovim člankom regulira se postupanje u iznimnim situacijama u kojima se ne može postići suglasnost s državom izvršenja europskog istražnog naloga u pogledu troškova.

Članak 42.h propisuje način postupanja s europskim istražnim nalogom zaprimljenim od države članice izdavanja odnosno njegovo priznavanja i izvršenje.

Članak 42.i propisuje uvjete pod kojima se može primijeniti neka druga vrste dokazne radnje od one navedene u europskom istražnom nalogu.

Članak 42.j propisuje razloge za nepriznavanje ili neizvršenje europskog istražnog naloga. Razlikuju se fakultativni razlozi za odbijanje, odnosno slučajevi u kojima nadležno pravosudno tijelo može odlučiti hoće li izvršiti ili odbiti priznanje i izvršenje europskog istražnog naloga te obligatorni razlozi za odbijanje, odnosno slučajevi u kojima nadležno pravosudno tijelo neće priznati i izvršiti europski istražni nalog.

Propisane su i neke specifičnosti u odnosu na ove odredbe, kao i pravni lijek protiv rješenja kojim se odbija priznanje i izvršenje europskog istražnog naloga.

Prilikom rada radne skupine nametnulo se pitanje treba li definirati da će se priznanje i izvršenje europskog istražnog naloga odbiti rješenjem. Odlučeno je da će u tekstu stajati izraz da nadležno tijelo izvršenja "može odlučiti hoće li izvršiti ili odbiti priznanje i izvršenje europskog istražnog naloga" obzirom na odredbe domaćeg prava te činjenicu da u nekim slučajevima državno odvjetništvo može samostalno donijeti odluku, u kojem slučaju se ne donosi rješenje o odbijanju.

Člankom 42.k propisani su rokovi za izvršenje europskog istražnog naloga.

Člankom 42.l propisano je postupanje domaćeg nadležnog tijela kad je europskim istražnim nalogom traženo dostavljanje dokaza.

Člankom 42.m propisani su pravni lijekovi u odnosu na rješenje kojim sud odbije priznati i izvršiti europski istražni nalog.

Člankom 42.n propisani su razlozi domaćeg pravosudnog tijela za odgodu izvršenja europskog istražnog naloga.

Člankom 42.o propisane su obveze domaćih nadležnih tijela u smislu obavješćavanja tijela koje je izdalo nalog o činjenicama specificiranim u samom članku.

Člankom 42.p propisana je kaznenopravna odgovornost službenih osoba države izdavanja europskog istražnog naloga kada se nalaze na državnom području Republike Hrvatske u okviru provedbe ovog oblika pravosudne suradnje.

Člankom 42.r propisana je građanskopravna odgovornost službenih osoba države izdavanja europskog istražnog naloga kada se nalaze na državnom području Republike Hrvatske u okviru provedbe ovog oblika pravosudne suradnje.

Člankom 42.s propisane su obveze i uvjeti domaćeg pravosudnog tijela čuvanja tajnosti činjenica i sadržaja europskog istražnog naloga.

Člankom 42.t propisani su uvjeti izdavanja europskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja u Republiku Hrvatsku osoba kojima je oduzeta sloboda radi provođenja dokazne radnje i način njegove provedbe.

Člankom 42.u propisan je način izvršenja europskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja iz Republike Hrvatske osoba kojima je oduzeta sloboda radi provođenja dokazne radnje

Člankom 42.v propisani su uvjeti izdavanja europskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja iz Republike Hrvatske osoba kojima je oduzeta sloboda radi provođenja dokazne radnje za potrebe postupka u Republici Hrvatskoj i način njegove provedbe.

Člankom 42.z propisan je način izvršenja europskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještanja u Republiku Hrvatsku osoba kojima je oduzeta sloboda u državi izdavanja radi provođenja dokazne radnje za potrebe postupka u državi izdavanja.

Člankom 42.a.a propisano je izdavanje europskog istražnog naloga u svrhu ispitivanja putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa. U slučaju kada je Republika Hrvatska država izvršenja europskog istražnog naloga, nema zapreke da se udovoljava takvim zahtjevima i u odnosu na okrivljenika u svim fazama postupka, dok je u slučajevima kada je Republika Hrvatska država izdavanja ispitivanje okrivljenika na ovaj način moguće jedino tijekom istrage. Stoga je i propisano da je potonje moguće prije podizanja optužnice. U fazi glavne rasprave moguće je ispitivanje samo svjedoka i vještaka na ovaj način.

Člankom 42.a.b propisano je izvršenje europskog istražnog naloga izdanog u svrhu ispitivanja putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa.

Člankom 42.a.c propisano je ispitivanje svjedoka ili vještaka putem telefonske konferencije. Iako trenutno domaćim zakonodavstvom nije propisana takva mogućnost u odnosu na vještake, slijedilo se izričaj iz Direktive te je ostavljena mogućnost ispitivanja i vještaka na ovaj način, zbog eventualnih izmjena Zakona o kaznenom postupku u tom smislu.

Člankom 42.a.d propisane su pretpostavke i postupanje domaćih pravosudnih tijela prilikom izdavanja europskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankovnim i drugim financijskim računima.

Člankom 42.a.e propisan je način postupanja nadležnog županijskog državnog odvjetništva u slučaju kad zaprimi europski istražni nalog u svrhu pribavljanja podataka o bankovnim i drugim financijskim računima.

Člankom 42.a.f propisane su pretpostavke za izdavanje europskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankovnom i drugom financijskom poslovanju.

Člankom 42.a.g propisan je način postupanja nadležnog županijskog državnog odvjetništva u slučaju kad zaprimi europski istražni nalog u svrhu pribavljanja podataka o bankovnom i drugom financijskom poslovanju.

Člankom 42.a.h propisane su pretpostavke za izdavanje europskog istražnog naloga radi provedbe dokazne radnje prikupljanja dokaza u realnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog vremenskog razdoblja.

Člankom 42.a.i propisan je način postupanja nadležnog županijskog državnog odvjetništva u slučaju kad zaprimi europski istražni nalog radi provedbe dokazne radnje prikupljanja dokaza u realnom vremenu, neprekidno i tijekom određenog vremenskog razdoblja.

Člankom 42.a.j propisani su uvjeti za izdavanje europskog istražnog naloga u svrhu provedbe prikrivene istrage.

Člankom 42.a.k propisan je način postupanja nadležnog županijskog državnog odvjetništva u slučaju kad zaprimi europski istražni nalog kojim je zatražena uporaba prikrivenih istražitelja. Ujedno su propisani posebni uvjeti za nepriznavanje i neizvršenje ovakve vrste europskog istražnog naloga, kao i način uporabe prikrivenih istražitelja.

Člankom 42.a.l propisane su pretpostavke za izdavanje europskog istražnog naloga radi nadzora telekomunikacija uz tehničku pomoć druge države članice.

Člankom 42.a.m propisani pretpostavke te praktične posljedice izvršenja europskog istražnog naloga za nadzor telekomunikacija uz tehničku pomoć Republike Hrvatske.

Člankom 42.a.n za slučajeve kad je odobreno provedene dokazne radnje iz članka 42.a.m propisana je obveza i uvjeti obavještanja države članice u kojoj se nalazi subjekt nadzora i čija tehnička pomoć nije potrebna.

Člankom 42.a.o propisane su pretpostavke i postupanje kod izdavanja europskog istražnog naloga za privremeno oduzimanje predmeta koji će poslužiti kao dokaz.

Člankom 42.a.p propisan je način postupanja nadležnog županijskog državnog odvjetništva u slučaju kad zaprimi europski istražni nalog za privremeno oduzimanje predmeta koji će poslužiti kao dokaz.

Člankom 22. brisane su riječi: "ili dokaza" iz naslova glave, a s obzirom da je novim instrumentom reguliran dio ove glave koji se odnosio na osiguranje dokaza.

Člankom 23. brisan je članak 43. važećeg Zakona kao nepotreban obzirom na izmjenu članka 44.

Člankom 24. izmijenjen je članak 44. važećeg Zakona te su propisane situacije u kojima županijsko državno odvjetništvo izdaje nalog za osiguranje oduzimanja imovine odnosno situacije u kojima općinsko državno odvjetništvo donese odluku o privremenom oduzimanju predmeta ili na njegov prijedlog sud donese rješenje o osiguranju oduzimanja imovinske koristi. Propisani su i neki posebni uvjeti kod izdavanja naloga za osiguranje imovine.

Tijekom rada radne skupine, u odnosu na stavak 5. članka 44. utvrđeno je da se u praksi javljaju problemi obzirom na obvezu domaćih nadležni tijela da dostave protivniku osiguranja odluku o osiguranju oduzimanja imovine. Česte su situacije da te osobe raspolažu imovinom dok u državi izvršenja odluka o osiguranju još nije priznata. Obzirom na to propisano je da se dostava rješenja može se odgoditi najdulje 30 dana od njegova donošenja.

Člankom 25. izmijenjen je članak 45. važećeg Zakona, koji propisuje priznanje i neposredno izvršenje naloga. Propisano je postupanje nadležnog županijskog državnog odvjetništva po zaprimanju naloga za osiguranje oduzimanja imovine te je propisan rok u kojem odluka suda o priznanju i izvršenju mora biti donesena. Propisani su i uvjeti poduzimanja mjera potrebnih za izvršenje naloga za osiguranje oduzimanja imovine.

Člankom 26. izmijenjen je članak 46. važećeg Zakona pri čemu je propisano određivanje trajanja mjera osiguranja oduzimanja imovine sukladno domaćem pravu te neki posebni uvjeti trajanja takvih mjera.

Člankom 27. izmijenjen je članak 47. važećeg Zakona iz razloga što je, zbog brisanja članka 43. postojećeg zakona, bilo potrebno dopuniti odredbu kojom se određuje mogućnost odbijanja izvršenja europskog istražnog naloga zbog nepostojanja dvostruke kažnjivosti na način da je ova provjera isključena kod kaznenih djela iz članka 10. postojećeg zakona.

Člankom 28. izmijenjen je članak 48. važećeg Zakona, a obzirom na ispuštanje naloga za osiguranje dokaza iz odredaba ove glave. Dodan je i stavak koji propisuje da rješenje kojim se odgađa izvršenje naloga za osiguranje imovine mora sadržavati razloge odgode i ako je moguće očekivano trajanje odgode te da žalba protiv navedenog rješenja nije dopuštena.

Člankom 29. izmijenjen je članak 49. važećeg Zakona te je radi jasnoće zakonske norme samo propisano kako se prijenos imovine osigurane u smislu odredbi ovog Zakona vrši na temelju odredbi glave V. ovog Zakona.

Člankom 30. briše se glava IV. Europski nalog za pribavljanje dokaza.

Člankom 31. iza glave VIII.B dodaje se glava VIII.C te članak 131. a.j kojim se popisuju prilozi koji čine sastavni dio ovog Zakona.

Članak 32. uređuje primjenu Zakona u odnosu na postupke koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovog Zakona te propisuje da će se na postupke koji su u tijeku primjenjivati Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/10, 81/13, 124/13 i 26/15).

Članak 33. određuje stupanje Zakona na snagu.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuje se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima između domaćih nadležnih pravosudnih tijela s nadležnim pravosudnim tijelima drugih država članica Europske unije koja se odnosi na:

1. europski uhidbeni nalog i postupak predaje,
2. nalog za osiguranje imovine ili dokaza,
3. europski nalog za pribavljanje dokaza,
4. priznanje i izvršenje odluka o oduzimanju imovine ili predmeta,
5. priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni,
6. priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode,
7. priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije,
8. priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza,
9. europski nalog za zaštitu.

(2) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeći pravni akti Europske unije:

- Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18. 7. 2002.),
- Okvirna odluka Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. o izvršenju naloga za osiguranje imovine i dokaza u Europskoj uniji (SL L 196, 2. 8. 2003.),
- Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2004. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni (SL L 76, 22. 3. 2005.),
- Okvirna odluka Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje (SL L 328, 24. 11. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL L 81, 27. 11. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda i uvjetnih odluka s ciljem nadzora uvjetnih mjera i alternativnih sankcija (SL L 337, 27. 11. 2008.)
- Okvirna odluka Vijeća 2008/978/PUP od 18. prosinca 2008. o europskim nalogima za pribavljanje predmeta, dokumentacije i podataka za korištenje u kaznenim postupcima (SL L 350, 30. 12. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima (SL L 350, 30. 12. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjenama i dopunama Okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i promicanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih povodom suđenja u odsutnosti (SL 2009 L 81, 26. 3. 2009.),
- Odluka Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002. kojom se osniva Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela (SL L 63, 6. 3. 2002.) kako je posljednji put izmijenjena Odlukom Vijeća 2009/426/PUP od 26. prosinca 2008. o jačanju Eurojusta (SL L 138, 4. 6. 2009.),

- Okvirna odluka Vijeća 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru (SL L 294, 11. 11. 2009.),
- Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1. 6. 2012.),
- Direktiva 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu (SL L 338/2 21. 12. 2011.).

Članak 2.

Izrazi i pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

1. država izdavanja - je država članica Europske unije u kojoj je izdan nalog ili donesena odluka iz članka 1. ovog Zakona;
2. država izvršenja - je država članica Europske unije kojoj je radi izvršenja proslijeđen nalog ili druga odluka iz članka 1. ovog Zakona;
3. država članica - je država članica Europske unije;
4. treća država - je država koja nije članica Europske unije;
5. Eurojust - je tijelo Europske unije s pravnom osobnošću osnovano Odlukom Vijeća Europske unije broj 2002/187/PUP koja je izmijenjena odlukama Vijeća Europske unije broj 2003/659/PUP i 2009/426/PUP, osnovano za poticanje i unapređenje suradnje nadležnih pravosudnih tijela država članica u sprječavanju teških oblika kriminala;
6. Europska pravosudna mreža u kaznenim stvarima (EPMKS) - je mreža osoba za kontakt država članica, osnovana Zajedničkom odlukom Vijeća o osnivanju Europske pravosudne mreže od 29. lipnja 1998., sa svrhom poboljšanja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima;
7. Schengenski informacijski sustav (SIS) - je informacijski sustav za unošenje i razmjenu podataka između država članica šengenskog provedbenog sporazuma;
8. europski uhiđbeni nalog - je nalog nadležnog pravosudnog tijela države članice za uhićenje i predaju osobe koja se zatekne u drugoj državi članici u svrhu kaznenog progona ili izvršenja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode;
9. nalog za osiguranje imovine ili dokaza - je odluka nadležnog pravosudnog tijela države članice, donesena u kaznenom postupku u cilju sprječavanja uništenja, izmjene, uklanjanja, prenošenja ili prodaje:
 - a) imovine pribavljene kažnjivim djelima, sa svrhom onemogućavanja neosnovanog bogaćenja,
 - b) predmeta koji je bio namijenjen ili upotrijebljen za počinjenje kažnjivog djela ili je nastao počinjenjem kažnjivog djela,
 - c) predmeta, dokumenata i isprava koji mogu poslužiti u dokazne svrhe;
10. europski nalog za pribavljanje dokaza - je odluka nadležnog pravosudnog tijela države članice izdana sa svrhom pribavljanja predmeta, dokumenata i podataka koja je izdana u:
 - a) kaznenim postupcima pravosudnih tijela, ili postupcima koji će biti pokrenuti pred tim tijelima, zbog kaznenog djela prema nacionalnom zakonodavstvu države izdavanja,
 - b) postupcima pred upravnim tijelima zbog djela koja su kažnjiva prema nacionalnom pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje nacionalnog prava, i kad odluka tih tijela može dovesti do postupka pred kaznenim sudom,
 - c) u postupcima pravosudnih tijela u vezi s djelima kažnjivim prema nacionalnom pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenja zakona, i kad odluka može dovesti do daljnjih postupaka pred kaznenim sudom,
 - d) u vezi s gore navedenim postupcima koji se odnose na kaznena djela ili prekršaje za koje se može pozvati pravnu osobu na odgovornost ili je kazniti u državi izdavanja;

11. nalog za oduzimanje imovine ili predmeta - je pravomoćna sudska odluka ili mjera kojom se trajno oduzima imovina ili predmet nakon provedenog sudskog postupka zbog počinjenog kažnjivog djela;

12. imovina - uključuje svu materijalnu i nematerijalnu imovinu, pokretnine i nekretnine kao i isprave ili sredstva kojima se dokazuje pravo na imovinu ili udjel u imovini za koju je sud države izdavanja utvrdio da predstavlja:

a) imovinsku korist od kažnjivog djela iz članka 10., članka 17. stavka 2., članka 43. stavka 2., članka 50., članka 63., članka 77. stavka 1. i 2., članka 89. stavka 2. ovog Zakona, ili u cijelosti ili jednom njezinom dijelu protuvrijednost te koristi,

b) predmet koji je namijenjen, upotrijebljen ili nastao počinjenjem kažnjivog djela iz članka 10., članka 17. stavka 2., članka 43. stavka 2., članka 50., članka 63., članka 77. stavka 1. i 2., članka 89. stavka 2. i članka 113. stavka 1. ovog Zakona;

13. predmeti koji čine dio nacionalne kulturne baštine - definiraju se u skladu s domaćim pravom koje uređuje zaštitu i očuvanje kulturnih dobara;

14. dokaz - označava predmete, dokumente ili podatke koji se mogu koristiti u dokazne svrhe u postupku zbog kažnjivih djela iz članka 10., članka 17. stavka 2., članka 43. stavka 2., članka 50., članka 63., članka 77. stavka 1. i 2. i članka 89. stavka 2. ovog Zakona;

15. odluka o novčanoj kazni - je pravomoćna odluka kojom je fizičkoj ili pravnoj osobi naloženo plaćanje novčane kazne, koju je donio:

a) sud države izdavanja za djelo kažnjivo prema pravu te države,

b) nadležno tijelo države izdavanja koje je izreklo novčanu kaznu za djelo kažnjivo prema pravu te države, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,

c) nadležno tijelo države izdavanja, za radnje koje predstavljaju kršenje nacionalnog prava i kažnjive su u skladu s tim pravom u državi izdavanja, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,

d) kazneni sud povodom pravnog lijeka podnesenog na odluku nadležnog tijela države izdavanja;

16. novčana kazna - znači obvezu plaćanja:

a) novčanog iznosa utvrđenog kao sankcija odlukom iz točke 15. ovog članka,

b) naknade štete određene oštećeniku u kaznenom postupku odlukom iz točke 15. ovog članka,

c) troškova sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka iz točke 15. ovog članka,

d) novčanog iznosa utvrđenog odlukom iz točke 15. ovog članka, u korist javne ustanove, humanitarne organizacije ili fonda za naknadu štete žrtvama kaznenih djela;

17. presuda - je pravomoćna odluka suda države članice kojom je nakon provedenog kaznenog postupka utvrđeno da je fizička osoba počinila kazneno djelo te joj je izrečena:

a) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, izrečena na određeno ili neodređeno vrijeme,

b) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, u slučaju kada je odobren uvjetni otpust s izdržavanja te kazne ili je kazna zamijenjena probacijskim mjerama,

c) uvjetna osuda,

d) pridržaj izricanja kazne,

e) alternativna sankcija;

18. uvjetna osuda - je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom je utvrđena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, čije se izvršenje djelomično ili u cijelosti odgađa pod uvjetom izvršenja jedne ili više naloženih probacijskih mjera;

19. pridržaj izricanja kazne - je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom se izricanje kazne uvjetno odgađa uz nalog izvršenja jedne ili više probacijskih mjera, odnosno kojom je naloženo izvršenje jedne ili više probacijskih mjera u zamjenu za kaznu zatvora ili mjeru koja uključuje oduzimanje slobode;
20. alternativna sankcija - je sankcija različita od kazne zatvora, mjere koja uključuje oduzimanje slobode i novčane kazne, kojom se nalažu dužnosti ili obveze;
21. probacijska odluka - je presuda ili konačna odluka nadležnog tijela države izdavanja temeljena na presudi kojom se:
- a) odobrava uvjetni otpust,
 - b) izriču probacijske mjere;
22. uvjetni otpust - je konačnom odlukom nadležnog tijela odobren ili na odredbama nacionalnog prava temeljen, prijevremeni otpust osuđene osobe nakon odsluženja dijela kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, uz izricanje jedne ili više probacijskih mjera;
23. probacijska mjera - je dužnost ili obveza fizičkoj osobi koju je izreklo nadležno tijelo države izdavanja u skladu sa svojim pravom, uz uvjetnu osudu, pridržaj izricanja kazne ili uvjetni otpust;
24. fiskalna djela - su djela koja uključuju povredu propisa koji se odnose na poreze, pristojbe, carine ili mijenjanje valute,
- 25) odluka o mjerama opreza - je izvršna odluka nadležnog tijela države izdavanja donesena u kaznenom postupku na temelju njezina nacionalnog prava, kojom je fizičkoj osobi kao zamjena istražnom zatvoru određena jedna ili više mjera opreza;
- 26) mjere opreza - su obveze naložene fizičkoj osobi kao zamjena za istražni zatvor, na temelju mjerodavnog prava u propisanom postupku države izdavanja;
- 27) nacionalni S.I.Re.N.E. ured - ustrojstvena jedinica Ministarstva unutarnjih poslova koja je središnje tijelo nadležno za razmjenu dopunskih informacija vezanih uz upozorenja iz Schengenskog informacijskog sustava,
- 28) europski nalog za zaštitu - je odluka pravosudnog ili drugog nadležnog tijela u državi članici izdana u vezi sa zaštitnom mjerom, na temelju koje pravosudno ili drugo nadležno tijelo druge države članice poduzima odgovarajuće mjere u skladu s njezinim nacionalnim pravom, s ciljem nastavka zaštite zaštićene osobe;
- 29) zaštitna mjera - je mjera izrečena odlukom donesenom u kaznenom predmetu u državi izdavanja na temelju njezina nacionalnog prava, kojom se osobi koja uzrokuje opasnost izriče jedna ili više slijedećih zabrana ili ograničenja:
- a) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,
 - b) zabrana približavanja određenoj osobi,
 - c) zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
 - d) zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe,
 - e) udaljenje iz doma;
- 30) zaštićena osoba - je fizička osoba koja se zaštitnim mjerama štiti od opasnosti počinjenja kaznenog djela koje može ugroziti njezin život, fizički i psihički integritet, dostojanstvo, osobnu slobodu ili spolni integritet;
- 31) osoba koja uzrokuje opasnost - je fizička osoba kojoj je izrečena jedna ili više zabrana ili ograničenja;
- 32) država nadzora - je država izvršenja probacijske odluke iz glave VIII. ovog Zakona ili odluke o mjeri opreza iz glave VIII.a ovog Zakona u vezi s kojima je izdan europski nalog za zaštitu.

Članak 5.

(1) Za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. stavka 1. ovog Zakona nadležni su:

- u odnosu na točku 1. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se nalazi osoba na koju se nalog odnosi;
- u odnosu na točke 2. i 3. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se imovina, predmeti ili dokazi nalaze;
- u odnosu na točku 4. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se imovina ili predmeti nalaze, odnosno gdje fizička osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a pravna osoba registrirano sjedište;
- u odnosu na točku 5. ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa;
- u odnosu na točke 6. i 7. županijski sudovi prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a podredno prema prebivalištu ili boravištu osuđenikove obitelji;
- u odnosu na točku 8. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak,
- u odnosu na točku 9. županijski sudovi prema mjestu gdje zaštićena osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak.

(2) Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu nadležno je za zaprimanje odluke o mjerama opreza ako osoba na koju se odluka odnosi nema prebivalište ili boravište niti boravak u Republici Hrvatskoj.

(3) Ako nadležnost županijskog suda iz stavka 1. podstavka 4., 5. i 7. ovog članka nije moguće utvrditi za zaprimanje odluka nadležan je Županijski sud u Zagrebu.

(4) U slučaju da domaće pravosudno tijelo zaprimi koju od odluka pravosudne suradnje za čije zaprimanje i poduzimanje mjera ili radnji potrebnih za njezino izvršenje nije nadležno, proslijedit će je nadležnom tijelu te o tome odmah i neposredno obavijestiti pravosudno tijelo države izdavanja.

(5) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa je središnje tijelo koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje u odnosu na odluke iz članka 1. ovog Zakona.

Članak 5.a

(1) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa je središnje koordinativno tijelo koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje u odnosu na odluke iz članka 1. stavka 1. ovog Zakona.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dostavlja podatke o predmetima iz područja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima nadležnim tijelima Europske unije, u skladu s obvezama propisanim pravnim aktima Europske unije iz članka 1. stavka 2. ovog Zakona.

(3) U svrhu učinkovitog obavljanja poslova iz ovog članka ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može od nadležnih pravosudnih tijela zatražiti dostavu podataka o predmetima iz područja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima

Članak 6.

(1) Europski uhiđbeni nalog u svrhu predaje tražene osobe radi kaznenog progona izdaje pravosudno tijelo koje vodi postupak, a u svrhu izvršenja kazne zatvora ili prisilnog smještaja sudac izvršenja županijskog suda.

(2) Nalog za osiguranje imovine ili dokaza, europski nalog za pribavljanje dokaza i odluku o mjerama opreza donosi pravosudno tijelo koje vodi postupak.

- (3) Odluku o oduzimanju imovine ili predmeta donosi nadležni sud.
- (4) Odluku kojom je izrečena novčana kazna donosi nadležni sud ili tijelo državne uprave koje vodi prekršajni postupak.
- (5) Presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje lišenje slobode donosi nadležni sud.
- (6) Presudu ili odluku kojom su izrečene probacijske mjere ili alternativne sankcije donosi nadležni sud ili državni odvjetnik.
- (7) Europski nalog za zaštitu donosi županijski sud na čijem području se vodi postupak odnosno izvršava probacijska odluka ili alternativna sankcija.

Članak 7.

- (1) Županijska državna odvjetništva prosljeđuju nadležnom tijelu države izvršenja europski uhidbeni nalog i europski nalog za pribavljanje dokaza koje su, na propisanom obrascu, sami izdali kao i one koje su izdala općinska državna odvjetništva na području njihove mjesne nadležnosti.
- (2) Europski uhidbeni nalog i europski nalog za pribavljanje dokaza na propisanom obrascu domaći sudovi dostavljaju neposredno nadležnom tijelu države izvršenja.
- (3) Za ispunjavanje i ovjeru sadržaja potvrda koje se dostavljaju uz odluke te za njihovo prosljeđivanje nadležni su:
 - Državno odvjetništvo Republike Hrvatske za odluke iz članka 1. točke 2. ovog Zakona te u odnosu na članak 1. točku 4. ako se radi o odluci o oduzimanju imovine, kao i u odnosu na odluke iz članka 1. točaka 7. i 8. ako je te odluke donio državni odvjetnik,
 - županijski sudovi u odnosu na odluke iz članka 1. točke 4. ako se radi o oduzimanju predmeta, kao i točki 6., 7., 8. i 9. za odluke koje su sami donijeli, kao i za odluke općinskih sudova s područja svoje mjesne nadležnosti,
 - ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa u odnosu na odluke iz članka 1. točke 5.

Članak 13.

- (1) Troškovi izvršenja odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona nastali na području Republike Hrvatske padaju na teret državnog proračuna Republike Hrvatske. Sve ostale troškove snosi država izdavanja.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, a na prijedlog nadležnog pravosudnog tijela, ako je prilikom izvršenja odluke o oduzimanju imovine ili predmeta Republika Hrvatska imala troškove koje smatra velikim ili izvanrednim, može državi izdavanja te odluke predložiti podjelu troškova uz njihovu detaljnu specifikaciju.
- (3) Ako domaće tijelo zaprimi zahtjev u smislu stavka 2. ovog članka od države izvršenja odluke o oduzimanju imovine ili predmeta koju je izdao domaći sud, proslijedit će ga ministarstvu nadležnom za financije na nadležni postupak.
- (4) Troškove premještaja osobe u svrhu izvršavanja presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode snosi država izdavanja.

Članak 14.

- (1) Protiv odluka o priznanju i izvršenju naloga za osiguranje imovine ili dokaza, europskog naloga za pribavljanje dokaza ili odluke o oduzimanju imovine ili predmeta, stranke i treća osoba koja je u dobroj vjeri stekla određena prava na imovini koja je predmet tih odluka, a u cilju zaštite svojih opravdanih interesa, imaju pravo žalbe u skladu s domaćim pravom.

(2) Podnošenje žalbe protiv odluke o priznanju europskog naloga za pribavljanje dokaza ili odluke o oduzimanju imovine ili predmeta odgađa njezino izvršenje i predaju predmeta do okončanja postupka povodom žalbe, dok žalba protiv odluke o priznanju naloga za osiguranje imovine ili dokaza ne zadržava njezino izvršenje.

(3) Zahtjev za preispitivanje osnovanosti izdavanja naloga za osiguranje imovine ili dokaza i odluke o oduzimanju imovine ili predmeta, te opravdanosti izdavanja i postojanja uvjeta za izdavanje europskog naloga za pribavljanje dokaza u smislu članka 53. ovog Zakona može se podnijeti samo nadležnom sudu u državi izdavanja, u skladu s nacionalnim pravom te države.

(4) O podnošenju žalbe iz stavka 1. ovog članka i žalbenim razlozima, sud će odmah izvijestiti tijelo koje je izdalo nalog. Odluku donesenu povodom podnesene žalbe, sud će dostaviti tijelu koje je izdalo nalog.

Članak 15.

(1) Ako je uslijed izvršenja naloga za osiguranje imovine ili dokaza, europskog naloga za pribavljanje dokaza ili odluke o oduzimanju imovine ili predmeta koje je izdalo domaće pravosudno tijelo, država izvršavanja na temelju obveze prema svom nacionalnom pravu nadoknadila nekoj od osoba iz članka 14. stavka 1. ovog Zakona štetu prouzročenu izvršenjem tih odluka, Republika Hrvatska će, neovisno o tome jesu li te osobe u Republici Hrvatskoj podnijele zahtjev iz članka 14. stavka 3. ovog Zakona, nadoknaditi svaki iznos isplaćen po osnovi odgovornosti za štetu u državi izvršavanja, osim ako, i u mjeri u kojoj su šteta ili kakav njezin dio prouzročeni isključivo postupanjem te države.

(2) Odredbom stavka 1. ovog članka ne isključuje se primjena domaćeg prava o naknadi štete fizičkim ili pravnim osobama.

Članak 24.

(1) Osobu u odnosu na koju je izdan europski uhiđbeni nalog državni odvjetnik će izvijestiti o sadržaju i osnovi za izdavanje europskog uhiđbenog naloga, mogućnosti pristanka na predaju državi izdavanja te odricanja od primjene načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona. Na ročištu za odluku o istražnom zatvoru sudac istrage će utvrditi je li osoba poučena o pravu da njezinu ispitivanju može biti prisutan branitelj, o pravu na sudskog tumača, o pravu traženja postavljanja branitelja u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupnog prava te će je poučiti da u postupku koji se vodi povodom naloga nije dužna iskazivati. Ako osoba nije poučena o navedenim pravima, sudac će pozvati državnog odvjetnika da to učini. Na zahtjev tražene osobe sud će joj odrediti branitelja prema kriterijima koje domaće pravo propisuje za imenovanje branitelja u odnosu na okrivljenika protiv kojeg je podignuta optužnica.

(2) Kada je tražena osoba uhićena u svrhu izvršavanja europskog uhiđbenog naloga već prilikom prvog ispitivanja mora imati branitelja. Odmah po uhićenju, a prije prvog ispitivanja uhićenoj osobi bit će uručena pisana pouka, na jeziku koji uhićena osoba razumije, o pravima iz stavka 1. ovog članka, kao i o pravu na žalbu protiv rješenja o istražnom zatvoru radi predaje, pravu uvida u spis predmeta, pravu da o uhićenju bude obaviješteno konzularno tijelo ili osoba koju uhićena osoba imenuje, pravu na hitnu medicinsku pomoć te će joj se priopćiti koliko je zakonom propisano najdulje trajanje istražnog zatvora radi predaje. Ako pisana pouka nije dostupna na jeziku koji uhićena osoba razumije, o svojim pravima bit će poučena usmeno, a pisana pouka na jeziku koji razumije bit će joj uručena naknadno u najkraćem mogućem roku.

(3) Državni odvjetnik će ispitati traženu osobu o osobnim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi izdavanja te da li se i iz kojih razloga protivi predaji. Ispitivanje se može provesti samo ako je prisutan branitelj tražene osobe.

(4) O ispitivanju tražene osobe sastavlja se zapisnik.

(5) Ako se europski uhidbeni nalog odnosi na izvršenje presude donesene u odsutnosti, kojom je izrečena zatvorska kazna ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, tražena osoba može prije predaje državi izdavanja zahtijevati dostavu kopije navedene presude ukoliko joj ranije nije bila osobno uručena, a niti je primila službenu obavijest da se protiv nje vodi kazneni postupak. U tom slučaju sud će zatražiti od tijela koje je izdalo nalog da bez odgode dostavi kopiju presude, kako bi se ista dostavila traženoj osobi. Dostava kopije neće se smatrati službenom dostavom za računanje rokova za podnošenje zahtjeva za obnovu postupka ili žalbe. Ovime se ne odgađa postupak predaje tražene osobe, niti donošenje rješenja o predaji.

Članak 24.a

(1) Na prijedlog državnog odvjetnika uz koji je dostavljena dokumentacija iz članka 23. stavka 3. ovog Zakona sudac istrage će u postupku izvršenja europskog uhidbenog naloga zakazati ročište za odluku o istražnom zatvoru u skladu s domaćim pravom.

(2) Ako tražena osoba sucu istrage da pristanak na predaju te se odrekne primjene načela specijalnosti u skladu s člankom 27. ovog Zakona, sudac istrage će donijeti rješenje u smislu članka 28. ovog Zakona.

(3) O vremenu održavanja ročišta za odluku o istražnom zatvoru sudac istrage obavijestit će stranke.

Članak 24.c

Sud obustavlja rješenjem postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga ako se tražena osoba više ne nalazi na državnom području Republike Hrvatske ili ako je država izdavanja stavila izvan snage europski uhidbeni nalog.

Članak 26.

(1) Radi izvršenja rješenja o predaji tijekom postupka povodom europskog uhidbenog naloga prema traženoj osobi moraju biti primijenjene mjere u skladu s domaćim pravom, koje će osigurati predaju.

(2) Protiv tražene osobe koja je uhićena sudac će na prijedlog državnog odvjetnika odrediti istražni zatvor radi predaje, koji može trajati najdulje do izvršenja rješenja o predaji tražene osobe na temelju članka 35. ovog Zakona.

(3) Umjesto istražnog zatvora radi predaje, sud može odrediti neku od mjera opreza propisanih Zakonom o kaznenom postupku, pod uvjetom da se primjenom takve mjere može ostvariti svrha iz stavka 1. ovog članka.

Odgoda predaje i privremena predaja tražene osobe

Članak 33.

(1) Predaja može biti odgođena dok se protiv tražene osobe u Republici Hrvatskoj ne dovrši kazneni postupak koji se vodi zbog drugoga kaznenog djela, ili dok tražena osoba u Republici Hrvatskoj ne izdrži kaznu zatvora na koju je osuđena zbog drugog kaznenog djela.

(2) Privremena predaja radi vođenja kaznenog postupka može biti dopuštena ako takva predaja neće ometati vođenje kaznenog postupka pred domaćim sudom. Uvjete privremene predaje tražene osobe pisanim sporazumom dogovaraju nadležni domaći sud i pravosudno tijelo koje je izdalo nalog. Zaključeni sporazum obvezuje sva nadležna tijela države izdavanja.

Ispitivanje ili privremeni premještaj tražene osobe prije donošenja odluke o predaji

Članak 34.

(1) Prije donošenja odluke o predaji na prijedlog tijela koje je izdalo nalog i pod uvjetom da je predaja tražena radi vođenja kaznenog postupka, sud može:

1. ispitati traženu osobu o djelu zbog kojega je izdan nalog ili
2. dopustiti privremeni premještaj tražene osobe u državu izdavanja.

(2) Okolnosti ispitivanja i uvjete privremenog premještaja tražene osobe dogovaraju sud i tijelo koje je izdalo nalog pisanim sporazumom, koji obvezuje sva nadležna tijela države izdavanja.

(3) Sud ispituje traženu osobu u skladu s domaćim kaznenim postupovnim pravom i sporazumom iz stavka 2. ovog članka. Ispitivanju moraju biti prisutni branitelj i državni odvjetnik, a može biti prisutna i službena osoba države izdavanja.

Članak 35.

(1) Po pravomoćnosti rješenja o predaji, sud će bez odgode naložiti predaju tražene osobe. Rješenje o predaji izvršava ministarstvo nadležno za unutarnje poslove, koje će s nadležnim tijelima države izdavanja dogovoriti način, vrijeme i mjesto predaje. Predaja mora biti izvršena bez odgode, a najkasnije u roku od deset dana po pravomoćnosti rješenja o predaji.

(2) Ako predaja nije moguća u roku iz stavka 1. ovog članka zbog okolnosti na koje Republika Hrvatska ili država izdavanja ne mogu utjecati, policija će u daljnjem roku od deset dana s nadležnim tijelom države izdavanja dogovoriti novi način, vrijeme i mjesto predaje.

(3) Iznimno, sud može predaju tražene osobe privremeno odgoditi zbog postojanja ozbiljnih humanitarnih razloga poput opasnosti od očitog ugrožavanja života ili zdravlja tražene osobe. Sud će o ovim okolnostima odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog. Predaja tražene osobe bit će izvršena čim prestanu razlozi za odgodu. Novi način, vrijeme i mjesto predaje dogovoriti će se u daljnjem roku od deset dana od prestanka razloga za odgodu.

(4) U slučaju iz stavka 2. ovog članka, ako je istekao rok na koji je određen istražni zatvor radi predaje, sudac istrage će, na prijedlog državnog odvjetnika, ako utvrdi postojanje okolnosti iz stavka 2. ovog članka, produljiti istražni zatvor za još deset dana.

(5) Prije isteka roka na koji je određen istražni zatvor radi predaje iz stavka 1. ovog članka sudac istrage može, na prijedlog državnog odvjetnika, kada utvrdi postojanje ozbiljnih humanitarnih razloga zbog kojih je potrebno privremeno odgoditi predaju tražene osobe, produljiti istražni zatvor radi predaje do prestanka tih razloga. Po prestanku razloga zbog kojih je produljen istražni zatvor radi predaje, sudac istrage će o tome obavijestiti policiju kako bi se dogovorio novi način, vrijeme i mjesto predaje u roku iz stavka 3. ovog članka. Kada se dogovori novi način predaje, sudac istrage može produljiti istražni zatvor radi predaje do dogovorenog datuma predaje.

(6) Ako se tražena osoba po isteku rokova iz prethodnih stavaka još uvijek nalazi u istražnom zatvoru radi predaje, sud će ukinuti mjeru istražnog zatvora radi predaje i pustiti traženu osobu na slobodu.

Članak 38.

(1) Osim za djelo zbog kojeg je osoba predana Republici Hrvatskoj na temelju izdanog europskog uhiđenog naloga, domaći sud protiv nje ne može za djelo počinjeno prije predaje voditi kazneni postupak niti izvršiti kaznenopravnu sankciju.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovog članka sud može provesti kazneni postupak ili izvršiti kaznenopravnu sankciju:

1. ako predana osoba, iako je imala mogućnost, nije napustila teritorij Republike Hrvatske u roku od 45 dana od puštanja na slobodu ili se u Republiku Hrvatsku vratila,
2. za kazneno djelo za koje domaće pravo ne propisuje kaznu zatvora, a vođenje kaznenog postupka ne iziskuje primjenu mjere pritvora, istražnog zatvora i istražnog zatvora u domu,
3. za kazneno djelo za koje domaće pravo propisuje novčanu kaznu, neovisno o činjenici da takva kazna može biti zamijenjena kaznom zatvora,
4. ako je osoba pristala na predaju Republici Hrvatskoj, i tom prilikom se odrekla primjene načela specijalnosti iz stavka 1. ovog članka,
5. ako se predana osoba nakon predaje, u prisutnosti branitelja, dragovoljno i u potpunosti svjesna posljedica svoje izjave, na zapisnik izričito odrekla primjene načela specijalnosti iz stavka 1. ovog članka,
6. ako je nadležno tijelo države izvršavanja na zahtjev Republike Hrvatske sastavljen na način predviđen u članku 18. ovog Zakona, dalo suglasnost za vođenje kaznenog postupka ili za izvršenje kaznenopravne sankcije zbog djela počinjenog prije predaje osobe a koje nije bilo obuhvaćeno izvršenim europskim uhiđenim nalogom.

Članak 39.

(1) Osoba koja je Republici Hrvatskoj predana na temelju europskog uhiđenog naloga, može biti predana drugoj državi članici zbog djela počinjenog prije predaje i bez suglasnosti nadležnog pravosudnog tijela države izvršenja u sljedećim slučajevima:

1. ako predana osoba, iako je imala mogućnost, nije napustila teritorij Republike Hrvatske u roku od 45 dana od puštanja na slobodu ili se u Republiku Hrvatsku vratila,
2. ako se na tu osobu ne primjenjuje načelo specijalnosti na temelju članka 38. stavka 2. točke 1., 4., 5. i 6. ovog Zakona,
3. ako osoba pristane na predaju drugoj državi članici a njezin pristanak je unesen u zapisnik, sastavljen pred nadležnim sudom u prisutnosti njezinog branitelja, u skladu s domaćim kaznenim postupovnim pravom. Izjava o odricanju mora se unijeti u zapisnik sastavljen na način iz kojeg nedvojbeno proizlazi da je tražena osoba pri tome postupala dragovoljno i bila u potpunosti svjesna posljedica.

(2) Ako državni odvjetnik zaprimi europski uhiđbeni nalog za osobu koju je Republici Hrvatskoj predala druga država članica uz uvjet poštivanja načela specijalnosti, obavijestit će o tome nadležno tijelo države izdavanja naloga radi pribavljanja suglasnosti države članice od koje je Republika Hrvatska preuzela tu osobu.

Glava III.

NALOG ZA OSIGURANJE IMOVINE ILI DOKAZA

Područje primjene naloga za osiguranje imovine ili dokaza

Članak 43.

(1) Pravosudno tijelo nadležno prema domaćem pravu ovog Zakona priznat će i izvršiti nalog za osiguranje imovine ili dokaza države izdavanja u svrhu:

1. osiguranja dokaza

2. omogućavanja naknadnog oduzimanja imovine.

(2) Osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležno pravosudno tijelo će priznati i izvršiti nalog za osiguranje imovine ili dokaza izdanog u svrhu iz stavka 1. ovog članka za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenom nalogu.

Izdavanje naloga za osiguranje imovine ili dokaza

Članak 44.

(1) Tijelo nadležno prema domaćem pravu izdat će nalog za osiguranje imovine ili dokaza koji se nalaze u drugoj državi članici u svrhu osiguranja dokaza ili omogućavanja naknadnog oduzimanja imovine za potrebe kaznenih postupaka koji se vode u Republici Hrvatskoj.

(2) Državno odvjetništvo koje je izdalo nalog za privremeno oduzimanje predmeta ili na temelju čijeg prijedloga je sud donio rješenje o osiguranju oduzimanja imovinske koristi, proslijedit će te odluke Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske na daljnji postupak.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će ispuniti potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 2.) i ovjeriti točnost njezina sadržaja te ih s nalogom odnosno rješenjem dostaviti nadležnom tijelu državu članice za koju opravdano vjeruje da se u njoj nalaze predmeti ili imovina, odnosno boravište fizičke osobe ili sjedište pravne osobe kod koje se oni nalaze.

(4) Ako nalog iz stavka 2. ovog članka bude stavljen izvan snage, a rješenje iz istog stavka ukinuto ili preinačeno, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je o tome odmah obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja.

Članak 45.

(1) Nadležno tijelo iz članka 5. stavka 1. podstavka 2. ovog Zakona će, po primitku naloga za osiguranje imovine ili dokaza dostavljenog u skladu sa člankom 5. ovog Zakona, odmah poduzeti mjere potrebne za njegovo neposredno izvršenje kao da je riječ o domaćem nalogu, osim ako iz nekog od razloga iz članka 47. i 48. ovog Zakona odbije ili odgodi izvršenje naloga.

(2) Prilikom izvršenja naloga za osiguranje imovine ili dokaza nadležno pravosudno tijelo će, na izričiti zahtjev tijela koje je izdalo nalog, u cilju osiguranja valjanosti dokaza kojeg osigurava, postupiti na način kako je to zatraženo nalogom, ako takvo postupanje nije u suprotnosti s temeljnim načelima domaćeg prava.

(3) O izvršenju naloga za osiguranje imovine ili dokaza nadležno pravosudno tijelo će odmah dostaviti izvješće tijelu koje je izdalo nalog posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(4) Dodatne mjere osiguranja potrebne za izvršenje naloga za osiguranje imovine i dokaza poduzimaju se u skladu s domaćim pravom.

(5) Nadležno pravosudno tijelo će o nalogu za osiguranje imovine ili dokaza odlučiti u najkraćem roku, a kad god je to moguće u roku od 24 sata od primitka naloga, te odluku odmah dostaviti tijelu koje je izdalo nalog.

Članak 46.

(1) Imovina i dokazi ostaju osigurani do njihovog prijenosa na temelju zahtjeva države izdavanja u smislu odredbe članka 49. ovog Zakona.

(2) Nadležno pravosudno tijelo može, na temelju domaćeg prava, cijeneći okolnosti slučaja i zahtjeve države izdavanja, odrediti uvjete radi ograničenja trajanja osiguranja. Ako tako određeni uvjeti mogu prouzročiti ukidanje mjera, nadležno pravosudno tijelo će o tome odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog radi njegovog očitovanja.

(3) Po primitku obavijesti tijela koje je izdalo nalog o ukidanju naloga za osiguranje imovine ili dokaza, nadležno pravosudno tijelo će odmah ukinuti mjere određene u svrhu osiguranja.

Članak 47.

(1) Nadležno pravosudno tijelo će odbiti priznanje i izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza ako:

1. potvrda u smislu članka 44. stavka 2. ovog Zakona nije izdana, nije potpuna ili očito nije u skladu s nalogom, a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti dulji od sedam radnih dana, dostavila dopunu, odnosno ispravak,

2. nesumnjivo utvrdi, iz podataka navedenih u potvrdi za kazneno djelo iz naloga, da bi predaja imovine ili predmeta u smislu odredbe članka 49. ovog Zakona, značila povredu načela ne bis in idem,

3. djelo iz članka 43. stavka 2. ovog Zakona za koje je izdan nalog, ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu. Za fiskalna djela izvršenje naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja.

(2) Nadležno pravosudno tijelo može odbiti priznanje naloga za osiguranje imovine ili dokaza ako izvršenje naloga sprječava imunitet ili povlastica.

(3) U slučaju iz stavka 1. točke 1. ovog članka, nadležno pravosudno tijelo će:

1. odrediti rok, ne duži od sedam radnih dana, za dostavu potvrde ili dopunu odnosno ispravak potvrde u smislu članka 44. stavka 2. ovog Zakona,

2. u zamjenu za potvrdu prihvatiti ispravu iste važnosti, ili

3. izvršiti nalog ako zaprimljene informacije smatra dostatnim za svoje postupanje.

(4) Nadležno pravosudno tijelo će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o odluci kojem je odbijeno priznanje i izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(5) Nadležno pravosudno tijelo će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog da su imovina ili dokazi nestali, uništeni ili ih nije bilo moguće pronaći na mjestu navedenom u potvrdi, a niti nakon razmjene podataka s državom izdavanja nije bilo moguće utvrditi gdje se nalaze, zbog čega nalog za osiguranje imovine ili dokaza nije moguće izvršiti.

Članak 48.

(1) Nadležno pravosudno tijelo može odgoditi izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza:

1. ako bi izvršenje naloga moglo ugroziti istragu koja je u tijeku pred nadležnim domaćim tijelom i to za ono vrijeme u kojem su imovina ili dokazi iz naloga nužni za provođenje te istrage,
2. ako su imovina ili dokazi iz naloga već osigurani nalogom tijekom kaznenog postupka pred domaćim pravosudnim tijelom, do ukidanja tog naloga,
3. ako je nalog izdan u cilju omogućavanja naknadnog oduzimanja imovine, a ta je imovina već osigurana u postupku pred domaćim tijelom, do ukidanja tog naloga, a nakon toga će izvršiti nalog dajući mu prednost pred eventualnim budućim nalogima domaćih tijela.

(2) Nadležno pravosudno tijelo će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o odgodi izvršenja naloga za osiguranje imovine ili dokaza, uključujući razloge odgode i, ako je moguće, očekivano trajanje odgode, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(3) Po prestanku razloga za odgodu, nadležno pravosudno tijelo će odmah poduzeti potrebne mjere za izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza i o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog na način predviđen u stavku 2. ovog članka.

(4) Nadležno pravosudno tijelo će obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o mogućoj primjeni dodatnih mjera osiguranja imovine ili dokaza iz naloga.

Članak 49.

Prijenos imovine ili dokaza osiguranih u smislu odredbe članka 45. ovog Zakona bit će izvršen:

1. na temelju zamolnice države izdavanja za prijenos osiguranih dokaza u tu državu, na temelju odredbi zakona koji uređuje međunarodnu pravnu pomoć u kaznenim stvarima,
2. izvršenjem naloga nadležnog pravosudnog tijela države izdavanja za pribavljanje dokaza, na temelju odredbi glave IV. ovog Zakona,
3. izvršenjem naloga nadležnog pravosudnog tijela države izdavanja za oduzimanje imovine ili predmeta, na temelju odredbi glave V. ovog Zakona.

GLAVA IV.

EUROPSKI NALOG ZA PRIBAVLJANJE DOKAZA

Djela za koja se izvršava europski nalog za pribavljanje dokaza

Članak 50.

(1) Nadležno pravosudno tijelo iz članka 5. stavka 1. podstavka 2. ovog Zakona izvršit će svaki europski nalog za pribavljanje dokaza bez provjere dvostruke kažnjivosti ukoliko nije potrebno provesti pretragu ili privremeno oduzimanje predmeta.

(2) Ako je u svrhu izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza potrebno provesti pretragu ili privremeno oduzimanje predmeta, nadležno pravosudno tijelo izvršit će taj nalog za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenom nalogu, a za djela iz članka 10. ovog Zakona u svakom slučaju bez provjere dvostruke kažnjivosti.

Područje primjene europskog naloga za pribavljanje dokaza

Članak 51.

(1) Ne dovodeći u pitanje primjenu stavka 2. ovog članka nadležno pravosudno tijelo će izvršiti europski nalog za pribavljanje dokaza, sa svrhom pribavljanja predmeta, dokumenata ili podataka, a koji su u državi izdavanja potrebni za upotrebu u postupcima iz članka 2. točke 10. ovog Zakona. Europskim nalogom za pribavljanje dokaza mogu biti obuhvaćeni predmeti, dokumenti i podaci koji su u njemu navedeni.

(2) Nadležno pravosudno tijelo neće izvršiti europski nalog za pribavljanje dokaza kada se njime traži:

1. obavljanje obavijesnih razgovora, ispitivanje osumnjičenika, svjedoka, vještaka ili bilo kojeg drugog sudionika u postupku,
2. pregled tijela ili uzimanje staničnih tkiva ili biometričkih podataka izravno s tijela neke osobe, uključujući uzorke DNK ili otiske prstiju,
3. pribavljanje informacija u realnom vremenu poput prisluškivanja razgovora, tajnog praćenja ili nadzora bankovnih računa,
4. obavljanje analize postojećih predmeta, dokumenata ili podataka,
5. pribavljanje komunikacijskih podataka koje pohranjuju davatelji javno dostupnih elektronskih komunikacijskih usluga ili javnih komunikacijskih mreža.

(3) Nadležno pravosudno tijelo će izvršiti europski nalog za pribavljanje dokaza sa svrhom pribavljanja predmeta, dokumenata ili podataka iz stavka 2. ovog članka, ako raspolaže tim predmetima, dokumentima ili podacima prije izdavanja europskog naloga za pribavljanje dokaza.

(4) Iznimno od stavka 1. ovog članka, nadležno pravosudno tijelo će izvršiti europski nalog za pribavljanje dokaza koji obuhvaća i druge predmete, dokumente ili podatke, a koje otkrije tijekom izvršenja tog naloga, pod uvjetom da se oni bez daljnje istrage mogu smatrati značajnima za postupak za koji je nalog izdan i ako tijelo koje je izdalo nalog to izričito zatraži u nalogu.

(5) Iznimno od stavka 2. ovog članka, nadležno pravosudno tijelo će izvršiti europski nalog za pribavljanje dokaza koji obuhvaća i uzimanje izjava od osoba prisutnih tijekom izvršenja naloga, pod uvjetom da se te izjave izravno odnose na predmet naloga i ako tijelo koje je izdalo nalog to izričito zatraži u nalogu. Nadležno pravosudno tijelo će takve izjave uzeti u skladu s odgovarajućim odredbama domaćeg kaznenog postupovnog prava.

Izdavanje europskog naloga za pribavljanje dokaza

Članak 52.

Nadležno pravosudno tijelo iz članka 6. ovog Zakona izdaje europski nalog za pribavljanje dokaza na propisanom obrascu koji je sastavni dio ovog Zakona (Prilog 3.), potpisuje i ovjerava točnost njegovog sadržaja te ga dostavlja nadležnom pravosudnom tijelu u skladu s člankom 7. stavcima 1. i 2. ovog Zakona radi prosljeđivanja u državu izvršenja naloga.

Uvjeti za izdavanje europskog naloga za pribavljanje dokaza

Članak 53.

Nadležno pravosudno tijelo će izdati europski nalog za pribavljanje dokaza ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. pribavljanje zatraženih predmeta, dokumenata ili podataka nužno je i razmjerno svrsi postupaka iz članka 2. točke 10. ovog Zakona,
2. traženi predmeti, dokumenti ili podaci, kada bi bili dostupni na teritoriju Republike Hrvatske, mogu biti pribavljeni na temelju odredaba domaćeg kaznenog postupovnog prava o dokaznim radnjama.

Prosljeđivanje europskog naloga za pribavljanje dokaza

Članak 54.

- (1) Osim na način predviđen u članku 5. stavcima 1. i 2. i članku 7. stavcima 1. i 2. ovog Zakona, europski nalog za pribavljanje dokaza se može zaprimiti i proslijediti posredstvom sigurnog telekomunikacijskog sustava Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima.
- (2) Nadležno pravosudno tijelo iz članka 7. stavaka 1. i 2. ovog Zakona će proslijediti europski nalog za pribavljanje dokaza neposredno nadležnom tijelu države izvršenja, ako ima opravdane razloge vjerovati da se odgovarajući predmeti, dokumenti ili podaci nalaze u toj državi, odnosno u slučaju elektroničkih podataka, da su ti podaci izravno dostupni u toj državi i prema njezinom nacionalnom pravu. Sva daljnja službena komunikacija odvija se neposredno.

Europski nalog za pribavljanje dokaza u odnosu na raniji europski nalog za pribavljanje dokaza ili nalog za osiguranje imovine i dokaza

Članak 55.

- (1) Nadležno pravosudno tijelo će izvršiti europski nalog za pribavljanje dokaza koji je izdan kao dopuna nekom ranijem europskom nalogu za pribavljanje dokaza ili se nadovezuje na raniji nalog za osiguranje imovine ili dokaza iz glave III. ovog Zakona, pod uvjetom da je ta okolnost navedena u obrascu u smislu članka 52. ovog Zakona.
- (2) Ako predstavnici tijela koje je izdalo europski nalog za pribavljanje dokaza prisustvuju njegovom izvršenju u skladu odredbama zakona koji uređuje međunarodnu pravnu pomoć u kaznenim stvarima, oni mogu, dok su prisutni u Republici Hrvatskoj, nadležnom pravosudnom tijelu neposredno uputiti europski nalog za pribavljanje dokaza koji nadopunjuje nalog koji se već izvršava.

Uvjeti korištenja osobnih podataka

Članak 56.

- (1) Osobne podatke pribavljene od države izvršavanja domaća nadležna tijela smiju koristiti u:
 1. postupcima za koje se može izdati europski nalog za pribavljanje dokaza,
 2. sudskim i upravnim postupcima neposredno povezanim s postupcima iz točke 1. ovog stavka,
 3. svrhu sprječavanja neposrednih i ozbiljnih opasnosti za javnu sigurnost.
 Za svaku drugu svrhu osim onih iz točke 1.-3. ovog stavka, osobni podaci pribavljeni od države izvršavanja smiju se koristiti samo uz prethodno odobrenje te države izvršavanja, osim ako je domaće nadležno tijelo dobilo odobrenje subjekta na koji se podaci odnose ili ako ti podaci potječu iz Republike Hrvatske.

(2) Na zahtjev države izdavanja, pravosudno tijelo koje je izvršilo europski nalog za pribavljanje dokaza može u skladu s domaćim pravom dati odobrenje za korištenje osobnih podataka pribavljenih izvršenjem tog naloga u Republici Hrvatskoj. Od države izdavanja može se zatražiti obavijest o tome kako se podaci koriste.

Priznanje i izvršenje naloga

Članak 57.

(1) Nadležno pravosudno tijelo će bez posebnih formalnosti priznati europski nalog za pribavljanje dokaza sastavljen u smislu članka 52. ovog Zakona te odmah poduzeti nužne mjere za njegovo izvršenje na način propisan domaćim kaznenim postupovnim pravom, osim ako odbije priznati i izvršiti nalog zbog kojeg od razloga iz članka 59. ovog Zakona, odnosno ako odluči odgoditi priznanje ili izvršenje naloga zbog postojanja razloga iz članka 61. ovog Zakona.

(2) Prilikom izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza nadležno pravosudno tijelo će odlučiti je li potrebno u konkretnom predmetu primijeniti prisilne mjere u skladu s domaćim kaznenim postupovnim pravom.

(3) Domaće procesne radnje koje uključuju pretragu ili privremeno oduzimanje predmeta primjenjuju se i prilikom izvršenja naloga koji se odnose na kaznena djela iz članka 10. ovog Zakona.

(4) Nadležno pravosudno tijelo može u konkretnom slučaju odlučiti da se ne provede pretraga ili privremeno oduzimanje predmeta u svrhu izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza ako nalog nije izdan od strane suca, suda, istražnog suca ili državnog odvjetnika, niti je od navedenih tijela potvrđen u državi izdavanja. Prije donošenja takve odluke sud će se obratiti nadležnom tijelu države izdavanja.

(5) Prilikom izvršenja naloga nadležno pravosudno tijelo ne ulazi u ocjenu postojanja uvjeta iz članka 53. ovog Zakona.

Uvjeti za izvršenje naloga

Članak 58.

Nadležno pravosudno tijelo će izvršiti europski nalog za pribavljanje dokaza u skladu s formalnostima i uputama koje je izričito navelo tijelo koje je izdalo nalog osim ako drugačije ne proizlazi iz ostalih odredaba ovog Zakona i pod uvjetom da takve formalnosti i postupci nisu protivni temeljnim načelima domaćeg prava. Pritom nadležno pravosudno tijelo nije obvezno primijeniti prisilne mjere.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja naloga

Članak 59.

(1) Nadležno pravosudno tijelo može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odlučiti hoće li izvršiti ili odbiti priznanje i izvršenje europskog naloga za pribavljanje dokaza:

1. ako bi izvršenje bilo protivno načelu ne bis in idem;
2. ako se, u slučajevima iz članka 50. stavka 2. ovog Zakona, europski nalog za pribavljanje dokaza odnosi na djelo koje ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu. Za fiskalna djela izvršenje naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu

vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja,

3. ako nije moguće izvršiti europski nalog za pribavljanje dokaza procesnim radnjama iz članka 57. stavka 2. ovog Zakona,

4. ako prema domaćem pravu imunitet ili povlastica sprječava izvršenje europskog naloga za pribavljanje dokaza,

5. ako u slučaju iz članka 57. stavka 4. ovog Zakona europski nalog za pribavljanje dokaza nije potvrđen od strane suca, suda, istražnog suca ili državnog odvjetnika,

6. ako se europski nalog za pribavljanje dokaza odnosi na kaznena djela:

a) za koja se prema domaćem pravu smatra da su u cijelosti ili većim ili bitnim dijelom počinjena na području Republike Hrvatske ili na mjestu izjednačenom s njezinim područjem, ili

b) koja su počinjena izvan područja države izdavanja, a domaće pravo ne predviđa primjenu domaćeg kaznenog zakonodavstva na takva kaznena djela kad su počinjena izvan područja Republike Hrvatske,

7. ako bi u konkretnom slučaju izvršenje europskog naloga za pribavljanje dokaza ugrozilo bitne interese nacionalne sigurnosti, dovelo u opasnost izvor obavijesti ili značilo korištenje tajnih podataka pribavljenih djelovanjem obavještajnih službi,

8. ako je obrazac u smislu članka 52. ovog Zakona nepotpun ili očito nepravilan, odnosno nije dopunjen ili ispravljen ni u razumnom roku određenom od strane suda.

(2) Odluku o odbijanju priznanja i izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza u smislu odredbe stavka 1. točke 6.a) ovog članka nadležno pravosudno tijelo donosi uzimajući u obzir relevantne okolnosti konkretnog slučaja, a posebno da li je veći ili bitan dio radnje počinjen u državi izdavanja, da li se europski nalog za pribavljanje dokaza odnosi na djelo koje nije kazneno djelo prema domaćem pravu te da li je nužno provesti pretragu ili privremeno oduzimanje u svrhu izvršenja naloga. Nadležno pravosudno tijelo će se prije donošenja odluke o odbijanju priznanja i izvršenja ovog naloga obratiti Eurojustu. Ako se ne slaže s mišljenjem Eurojusta dužno je svoju odluku obrazložiti i o tome obavijestiti Vijeće Europske unije putem ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

(3) Prije donošenja odluke o odbijanju priznanja i izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza zbog razloga iz stavka 1. točaka 1., 7. i 8. ovog članka nadležno pravosudno tijelo će po potrebi zatražiti hitnu dostavu potrebnih obavijesti od tijela koje je izdalo nalog i odrediti rok ne dulji od sedam radnih dana za njihovu dostavu.

Rokovi za priznanje i izvršenje naloga i prosljeđivanje dokaza

Članak 60.

(1) Nadležno pravosudno tijelo će povodom zaprimljenog europskog naloga za pribavljanje dokaza postupati hitno, vodeći računa o poštivanju rokova predviđenih u ovom članku kao i o procesnim rokovima ili drugim hitnim okolnostima navedenim u nalogu.

(2) Odluku o odbijanju priznanja i izvršenja nadležno pravosudno tijelo će donijeti što je moguće hitnije no najkasnije u roku od 30 dana od zaprimanja naloga za pribavljanje dokaza.

(3) Nadležno pravosudno tijelo će tražene predmete, dokumente ili podatke pribaviti bez odgode a najkasnije u roku od 60 dana po primitku naloga za pribavljanje dokaza, osim ako postoje razlozi za odgodu izvršenja iz članka 61. ovog Zakona ili ako te predmete, dokumente ili podatke već ima u posjedu.

(4) Ako nadležno pravosudno tijelo ne može u roku predviđenom u stavku 2. i 3. ovog članka izvršiti nalog, o tome će, uz navod o razlozima prekoračenja roka te o procijenjenom vremenu za izvršenje naloga, odmah izvijestiti tijelo koje je izdalo nalog.

(5) Predmete, dokumente ili podatke pribavljene izvršenjem europskog naloga za pribavljanje dokaza nadležno pravosudno tijelo će bez odgode proslijediti državi izdavanja, osim ako je uloženo pravno sredstvo iz članka 14. ovog Zakona ili ako postoje razlozi za odgodu iz članka 61. ovog Zakona.

(6) Prilikom prosljeđivanja predmeta, dokumenata ili podataka, nadležno pravosudno tijelo navest će je li ih potrebno vratiti kad više ne budu potrebni državi izdavanja.

Razlozi za odgodu priznanja i izvršenja naloga

Članak 61.

(1) Nadležno pravosudno tijelo će odgoditi postupak priznanja i izvršenja naloga za pribavljanje dokaza, ako:

1. obrazac u smislu članka 52. ovog Zakona nije popunjen ili je očito nepravilan, do primitka potpunog i ispravno popunjenog obrasca,
2. u slučaju iz stavka 57. stavka 4. ovog Zakona ako nalog za pribavljanje dokaza nije ovjeren, do primitka ovjerenog naloga.

(2) Nadležno pravosudno tijelo može odgoditi izvršenje europskog naloga za pribavljanje dokaza, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, posebice težinu kaznenog djela zbog kojeg se vodi kazneni postupak u Republici Hrvatskoj, kao i mogućnost kasnijeg korištenja pribavljenog dokaza, ako:

1. bi izvršenje naloga za pribavljanje dokaza moglo ugroziti već pokrenutu istragu ili kazneni progon u Republici Hrvatskoj, za vrijeme koje smatra da je potrebno,
2. se predmeti, dokumenti ili podaci koji se traže nalogom za pribavljanje dokaza već koriste u drugim sudskim postupcima, sve dok više ne budu potrebni za te postupke.

(3) Nadležno pravosudno tijelo će po prestanku razloga za odgodu odmah poduzeti mjere potrebne za izvršenje naloga za pribavljanje dokaza i o tome će, bilo kojim sredstvom podobnim za ispis, obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog.

Obveza obavještanja

Članak 62.

(1) Nadležno pravosudno tijelo obavijestit će odmah i na bilo koji način tijelo koje je izdalo nalog:

1. ako tijekom izvršenja naloga za pribavljanje dokaza ustanovi da bi bilo prikladno poduzeti istražne mjere koje nisu prvobitno predviđene ili ih se nije moglo navesti prilikom izdavanja naloga za pribavljanje dokaza, kako bi to tijelo moglo poduzeti daljnje mjere u konkretnom slučaju,
2. ako ustanovi da nalog za pribavljanje dokaza nije izvršen u skladu s domaćim pravom,
3. ako ustanovi da u konkretnom slučaju ne može postupiti u skladu s formalnostima i uputama iz članka 58. ovog Zakona.

Ovu obavijest nadležno pravosudno tijelo će, na zahtjev tijela koje je izdalo nalog, potvrditi bez odgode, bilo kojim sredstvom podobnim za ispis.

(2) Nadležno pravosudno tijelo obavijestit će bez odgode, bilo kojim sredstvom podobnim za ispis, tijelo koje je izdalo nalog:

1. o prosljeđivanju naloga za pribavljanje dokaza nadležnom pravosudnom tijelu, u skladu s člankom 5. stavkom 4. ovog Zakona,
2. o odluci kojom je odbijeno priznanje i izvršenje europskog naloga za pribavljanje dokaza, s obrazloženjem,

3. o odgodi priznanja i izvršenja, razlozima odgode i po mogućnosti predviđenom trajanju odgode izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza,
4. o nemogućnosti izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza, unatoč savjetovanju s tijelom koje je izdalo nalog, jer su predmeti, dokumenti ili podaci nestali, uništeni ili ih se ne može naći na mjestu navedenom u nalogu ili zato što mjesto gdje se nalaze predmeti, dokumenti ili podaci nije naznačeno na dovoljno točan način.

Prilozi:

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicom usporednog prikaza